

UNIVERSITATEA BABEȘ - BOLYAI
FACULTATEA DE DREPT CLUJ NAPOCA

EXECUTAREA SILITĂ

Dr. Șerban Mircioiu

2018

Descrierea cursului:

Cursul își propune să le ofere studenților o prezentare generală, schematică a mecanismelor juridice care, caracterizează procedura de drept comun reglementată în principal, prin Cartea a V-a din Codul de procedură civilă privitoare la punerea în executare silită a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii. Cursul abordează printre altele: modalitățile și formele de executare silită, participanții la executarea silită, obiectului executării silite, incidentele procedurale ce pot interveni pe parcursul executării silite, contestația la executare precum și procedura de întoarcere a executării silite.

Definiția executării silite: reprezintă un ansamblu de măsuri legale prin intermediul cărora *creditorul*, titular al unui drept constatat printr-un *titlu executoriu*, constrânge prin intermediul *executorului judecătoresc*, cu concursul organelor competente ale statului, *debitorul* care nu își execută de bunăvoie obligația corelativă, la executarea obligației, recurgând la forța coercitivă a statului.

Sediul materiei: Cartea a V-a a Codului de procedură civilă (Art. 622-914).

Reprezintă a II - a fază a procesului civil în situația în care există și faza judecății necesară obținerii unui titlului executoriu.

Este posibil să fie puse în executare alte titluri executorii care nu sunt hotărâri judecătorești astfel încât procesul civil să cuprindă numai faza executării silite.

Este posibil ca prima fază a procesului civil să nu fie urmată de faza executării silite spre exemplu când debitorul execută în mod benevol hotărârea judecătorească astfel încât procesul civil să cuprindă numai faza de judecată.

Dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă o garanție a unui proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului : *articolul 6 din Convenție privind dreptul de acces la justiție protejează, de asemenea, punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care într-un stat care respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în detrimentul unei părți* (cauza Ruianu împotriva României, hotărârea din 17 iunie 2003).

NATURA JURIDICĂ A EXECUTĂRII SILITE

1. Executarea silită are un *caracter administrativ*, rolul central îl are executorul judecătoresc deoarece instanța de judecată s-a dezinvestit.
2. Executarea silită reprezintă o *parte a acțiunii civile* fiind o fază succesivă a procesului civil.
3. Executarea silită are în toate cazurile un *caracter jurisdicțional*, întrucât actele și faptele de executare silită sunt supuse controlului judecătoresc.
4. Teoria eclectică: Executarea silită are un caracter mixt *administrativ-jurisdicțional* îmbinând latura jurisdicțională reprezentată de activitatea instanței de judecată cu latura administrativă reprezentată de activitatea executorului judecătoresc.

Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă stabilește că : “Executorul judecătoresc, deși *îndeplinește un serviciu public, îl reprezintă pe creditor în raportul execuțional care s-a născut între creditor și debitor, fiind, practic, un agent al acestuia*; de altfel, onorariul său, parte a cheltuielilor de executare, chiar dacă, în final, cade în sarcina debitorului, este avansat de creditor [art.670 din Codul de procedură civilă]. Astfel cum s-a subliniat și în Decizia nr.458 din 31 martie 2009, *executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea sa, potrivit art.4 din Legea nr.188/2000, se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției. Mai mult, acesta nu dispune de imperium - atribut care caracterizează numai judecătorul - pentru a da o hotărâre în baza căreia se dispune declanșarea executării silite, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, și nu beneficiază de atributele de imparțialitate și de independență specifice numai instanțelor judecătorești (a se vedea și jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în cauza Vasilescu împotriva României, par.41, Hotărârea din 6 mai 2003, pronunțată în cauza Kleyn și alții împotriva Olandei, par.190, sau Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în cauza Micallef împotriva Maltei, par.93-99).”*

NORMELE EXECUTĂRII SILTE

Art. 25 C. proc. civ. ***Legea aplicabilă proceselor în curs.***

(1) Procesele în curs de judecată, precum și *executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.*

(2) Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe, potrivit legii sub care au început. În caz de trimitere spre rejudecare, dispozițiile legale privitoare la competență, în vigoare la data când a început procesul, rămân aplicabile.

(3) În cazul în care instanța investită este desființată, dosarele se vor trimite din oficiu instanței competente potrivit legii noi. Dispozițiile alin. (1) rămân aplicabile.

Art. 27 C. proc. civ. ***Legea aplicabilă hotărârilor.***

Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de *legea sub care a început procesul.*

Relevantă este *data cererii de executare silită* formulată de către creditor și adresată executorului judecătoresc.

Decizia nr. 895/2015 a Curții Constituționale publicată în M. Of. 84/4 februarie 2016. Prin această decizie Curtea a constatat încălcarea prevederilor constituționale prin prisma exercitării de către executorii judecătorești a unei activități specifice instanțelor judecătorești. Cu privire la efectele pe care urmează a le produce decizia, Curtea a aratat că, pe perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucura de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, *aplicându-se, în schimb, în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării deciziei*, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus menționată.

PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE EXECUTĂRII SILITE

- Principiul *legalității* executării silite - art. 625 C. proc. civ.;

Concretizat în respectarea drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Competența *generală* în efectuarea actelor de executare silită aparține *executorului judecătoresc*.

Excepțiile: art. 623 C. proc. civ. Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu *excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice*, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.

- Executorii fiscali: Art. 138 Codul de procedura fiscală. *Executorii fiscali*.

(1) Executarea silită se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceștia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității.

- Creditorul 2.445 Codul civil - vânzarea de către *creditor* a bunurilor mobile ipotecate.

Vânzarea *bunurilor mobile ipotecate* se poate face numai în baza contractului de ipotecă investit cu formulă executorie. Cererea de investire întrerupe prescripția dreptului de a obține executarea silită.

Art. 2432 Codul civil. Alte căi de realizare a creanței.

Dispozițiile prezentului capitol nu aduc nicio atingere *dreptului creditorului de a-și realiza creanța pe calea unei acțiuni personale sau de a solicita luarea oricăror măsuri necesare pentru executarea ipotecii, potrivit Codului de procedură civilă*.

- Principiul *executării de bunăvoie a obligației* stabilite printr-un titlu executoriu - art. 622 alin. 1 C. proc. civ.;

- Principiul *protecției debitorului* în efectuarea executării silite - art. 727; 729; art. 781 alin. 5; art. 896; art. 813 alin. 4 și 5 C. proc. civ.;

- Principiul *umanitar* al executării silite - art. 904-905 C. proc. civ.;

- Principiul alegerii *simultan sau succesiv* a modalității de executare silită

art. 622 alin. 3; *Excepții* : art. 800 alin. 3; art. 813 alin. 5, art. 816 alin. 1, art. 816 alin. 4 C. proc. civ., art. 2.324 alin. 3 Cod civil, art. 2.324 alin. 4, art. 2.325 Cod civil, O.U.G. 44/2008, art. 773 Cod civil;

- Principiul *disponibilității* - art. 9 alin. 3 teza I; art. 630; art. 702 alin. 1 pct. 3 C. proc. civ.: sesizarea executorului judecătoresc numai de către creditor, încheierea unei tranzacții, suspendarea voluntară a executării silită la cererea creditorului următor, renunțarea la executare de către creditor etc;

-Principiul *rolului activ* al executorului judecătoresc - art. 627 C. proc. civ.: efectuează actele de executare silită de regulă fără a fi necesară stăruința creditorului, identifică veniturile și bunurile debitorului etc;

- art. 669 alin. 1; art. 659 alin. 1; art. 660 alin. 1, 2 și 3; art. 647 C. proc. civ.

- Principiul *înștiințării debitorului* - art. 667 C. proc. civ.;

- Principiul *dreptului la un proces echitabil* - garanții de independență și imparțialitate oferite de executorul judecătoresc;

-Principiul *publicității și celerității* procedurii execuționale;

-Principiul asigurării *secretului informațiilor* primite.

MODALITĂȚILE EXECUTĂRII SILITE

Art. 624 C. proc. civ. *Modalități de executare.*

Executarea silită se efectuează prin:

1. urmărirea bunurilor mobile și imobile ale debitorului sau aparținând terților ținuți să răspundă, în condițiile legii, pentru obligațiile debitorului, în scopul îndeplinirii creditorilor;
2. predarea către creditor a bunurilor, prevăzute în titlul executoriu, ce sunt deținute fără drept de debitor;
3. alte măsuri prevăzute de lege.

Formele execuării silită.

Executarea silită directă (executarea în natură a obligației) : *predarea silită a bunurilor mobile sau imobile, executarea silită a obligațiilor de a face sau a nu face, executarea hotărârilor judecătorești privitoare la minori.*

Executarea silită indirectă (realizarea creanței bănești prin valorificarea bunurilor debitorului):

Poprirea unor sume de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile corporale urmăribile datorate debitorului ori deținute în numele său de o a treia persoană sau pe care aceasta din urmă i le va datora în viitor, în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, în condițiile art. 732 alin. (1), pot fi poprite și bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele său.

Urmărirea fructelor și a veniturilor imobilelor.

Urmărirea silită mobiliară și imobiliară prin vânzarea bunurilor.

Alegerea modalității de executare silită *este la dispoziția creditorului.*

Art. 623 alin. (3) C. proc. civ. Executarea silită are loc în *oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv*, până la realizarea dreptului

recunoscut prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume acordate potrivit legii prin titlu, precum și a cheltuielilor de executare.

Posibilitatea *intervertirii executării silită directe în executare silită indirectă*:

Art. 891 C. proc. civ. Obligarea debitorului *la plata contravalorii bunului*.

(1) Dacă în titlul executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii lucrului în cazul *imposibilității predării acestuia*, instanța de executare, la cererea creditorului, *va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților*. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.

(2) Hotărârea este executorie și este supusă numai apelului. Suspendarea executării acestei hotărâri nu se va putea obține decât cu consemnarea sumei stabilite. Dispozițiile art. 750 și 751 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Pe baza cererii prevăzute la alin. (1), creditorul va putea înființa măsuri asigurătorii.

PARTICIPANȚII LA EXECUTĂREA SILITĂ

Participanți Art. 644 C. proc. civ.: creditorul urmăritor, debitorul, terții garanți, creditorii intervenienți, instanța de executare, executorul judecătoresc, Ministerul Public, agenții forței publice; martorii asistenți, experții, interpreții și alți participanți, în condițiile anume prevăzute de lege.

Creditorul urmăritor

Este partea, persoană fizică sau juridică, căreia i s-a eliberat titlul executoriu și care solicită punerea lui în executare.

Debitorul urmărit

Este partea, persoană fizică sau juridică, ținută la executarea obligației stabilită prin titlul executoriu pus în executare de creditorul urmăritor.

Părțile trebuie să aibă:

- *capacitate* procesuală (altfel intervine sancțiunea respingerii cererii de încuviințare a executării silite conform art. 666 alin. 5 pct. 7. C. proc. civ.)
- *calitatea* procesuală. Art. 1560 Cod civil. Acțiunea oblică . (1) Creditorul a cărui creanță este certă și exigibilă poate să exercite drepturile și acțiunile debitorului atunci când acesta, în prejudiciul creditorului, refuză sau neglijează să le exercite.

Calitatea procesuală se poate transmite convențional sau legal. Art. 644 alin. (2) C. proc. civ.: Calitatea de creditor sau de debitor se poate transmite oricând în cursul executării silite, potrivit legii. În acest caz, actele de executare îndeplinite până la data transmiterii calității procesuale produc efecte, în condițiile legii, față de succesorii în drepturi ai creditorului sau ai debitorului, după caz.

Executarea împotriva moștenitorilor

Art. 645 alin. (2) C. proc. civ. - calitatea de creditor sau de debitor se poate transmite oricând în cursul executării silită, potrivit dreptului comun.

Actele de executare îndeplinite până la data transmiterii calității procesuale produc efecte, în condițiile legii, față de succesorii în drepturi ai creditorului sau ai debitorului, după caz, ceea ce înseamnă că aceste acte nu se vor mai reface, ci își vor întinde efectele atât sub aspect pozitiv, cât și negativ asupra succesorilor în drepturi.

Transmisiunea legală - moștenitorii creditorului pot continua o executare începută sau pot porni ei înșiși executarea silită împotriva debitorului, în temeiul titlului obținut contra debitorului.

Dacă debitorul a decedat, creditorul poate continua ori declanșa urmărirea împotriva moștenitorilor (art. 1.159 din Codul civil – titlurile executorii obținute împotriva defunctului pot fi executate și împotriva moștenitorilor săi, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă).

Dacă debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc *nicio executare silită nu poate fi pornită*.

Indiferent dacă debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc sau după sesizarea executorului judecătoresc și executarea silită a fost pornită, *nicio executare silită nu poate fi pornită sau nicio executare silită nu poate fi continuată decât după acceptarea moștenirii sau numirea unui curator special sau numirea un curator al succesiunii*.

Dacă debitorul moare înainte de sesizarea organului de executare dacă se constată că *nu există niciun moștenitor acceptant* și nici nu este numit un curator al succesiunii, la cererea creditorului ori a executorului judecătoresc, instanța de executare va numi de îndată un curator special, până când va fi numit, în condițiile legii, curatorul succesiunii, dispozițiile art. 57 C. proc. civ. aplicându-se în mod corespunzător.

Curatorul succesiunii va fi numit de notarul public în condițiile art. 1.117 sau art. 1.136 din Codul civil.

Numirea curatorului special se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorului i se va fixa și o remunerație provizorie de către instanță, prin încheiere, stabilindu-se, totodată, și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încetarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.

În cazul în care *moștenirea a fost acceptată* și există numai moștenitori majori, executarea silită va fi pornită împotriva tuturor, în afară de cazul în care numai unii dintre aceștia sunt chemați, de lege ori potrivit voinței defunctului, să răspundă pentru anumite datorii ale defunctului.

Dacă executarea silită este pornită contra tuturor moștenitorilor, aceștia vor fi citați, printr-o înștiințare colectivă, făcută la locul deschiderii moștenirii, pe numele acesteia, cu excepția cazului în care au ales, cu ocazia dezbaterii succesoriale ori chiar ulterior, un alt domiciliu în vederea citării sau un reprezentant al acestora, după caz.

Dacă între moștenitori sunt și *minorii sau persoane puse sub interdicție judecătorească*, executarea silită nu va putea fi pornită decât după numirea reprezentanților sau a ocrotitorilor legali. Dacă însă după o lună de la moartea debitorului sau de la punerea sub interdicție judecătorească nu a fost numit reprezentantul sau a ocrotitorul legal, creditorul sau executorul judecătoresc va putea cere instanței de executare numirea unui curator special, până la numirea lor, dispozițiile art. 57 C. proc. civ. aplicându-se în mod corespunzător.

Dacă debitorul moare după ce executarea silită a fost pornită aceasta nu poate fi continuată cât timp moștenirea nu a fost acceptată de către cei chemați la moștenire sau, în lipsă, cât timp nu a fost numit, în condițiile legii, un curator al succesiunii ori, după caz, un curator special pentru executare, în condițiile art. 57 C. proc. civ.

În cazul în care creditorul sau executorul judecătoresc ia cunoștință, în orice mod, de faptul că debitorul a decedat - acesta este obligat să solicite de îndată camerei notarilor publici în a cărei circumscripție a avut ultimul domiciliu defunctul să facă mențiune în registrul special prevăzut de lege despre începerea executării silite și să îi elibereze un certificat din care să rezulte dacă moștenirea debitorului a fost sau nu dezbătută, iar în caz afirmativ, care sunt persoanele care au calitatea de moștenitori, precum și faptul dacă până la acceptarea moștenirii de către cel puțin unul dintre succesibili a fost sau nu numit un curator al succesiunii.

În cazul în care se constată că moștenirea nu a fost dezbătută sau, după caz, acceptată după caz, acceptată - creditorul sau executorul judecătoresc poate cere camerei notarilor publici în a cărei circumscripție a avut ultimul domiciliu defunctul sau, după caz, notarului public deja sesizat întocmirea inventarului succesiunii sau desemnarea unei persoane în acest scop.

Privitor la continuarea executării contra moștenitorilor, art. 688 C.proc.civ. prevede că, dacă la moartea debitorului executarea era începută, ea se suspendă și nu va fi reluată împotriva succesibililor acceptanți decât după 10 zile de la data când aceștia au fost încunoștințați despre continuarea executării silite, dispozițiile art. 687 C.proc.civ. aplicându-se în mod corespunzător. Rațiunea edictării termenului de 10 zile - este lăsat tocmai pentru a da posibilitatea moștenitorilor de a executa de bunăvoie obligația autorului lor și, numai după expirarea acestui termen, executarea poate fi continuată contra moștenitorilor.

Actele îndeplinite până la data transmiterii calității procesuale produc efecte în condițiile legii față de succesori.

Sanțiunea nerespectării acestui termen este *nulitatea virtuală și relativă*.

Suspendarea procedurii execuționale se va dispune de către executorul judecătoresc prin *încheiere dată fără citarea părților și susceptibilă de a fi atacată numai cu contestație la executare*.

În cazul persoanelor juridice, transmisiunea legală intervine în cazul reorganizării acestora, operațiune juridică care se realizează prin fuziune, divizare sau transformare (art. 233 din Cod. civ).

Creditorii intervenienți

Presupune existența unei executări silite declanșate de către creditorul urmăritor și formularea unei cereri de intervenție din partea altor creditori ai debitorului în vederea valorificării unor drepturi proprii în cadrul executării silite declanșate de către creditorul urmăritor.

Principiul relativității: situațiile juridice create între anumite subiecte de drept nu își pot produce efectele sau nu se pot răsfrânge decât asupra celor subiecte (*Res inter alios acta aliis neque nocet prodest*).

Numai în cadrul unei proceduri de executare în curs de desfășurare terții pot interveni deoarece dacă se adresează executorului judecătoresc în mod independent cu o cerere de executare silită, nu mai este vorba despre o cerere de intervenție și terțul va avea calitatea de creditor urmăritor.

Presupune valorificarea unui drept propriu al terțului distinct de cel al creditorului urmăritor prin intermediul unei cereri incidentale.

Intervenția în faza executării silite poate avea numai un caracter *voluntar* nefiind posibilă o introducere forțată a unui terț în calitate de creditor intervenient la inițiativa instanței de executare.

Creditorii intervenienți sunt *participanți* la executarea silită potrivit art. 643 C.proc.civ.

Art. 649 C. proc. civ. Orice creditor al debitorului poate, în condițiile art. 689 și următoarele, să intervină în procedura de executare silită aflată în curs până la data fixării de către executorul judecătoresc a termenului pentru valorificarea bunurilor urmăribile, iar după depunerea sau consemnarea sumelor realizate din urmărire, poate să participe la distribuirea acestor sume, potrivit dispozițiilor art. 863 C. proc. civ. și următoarele.

Scopul intervenției este acela de a conferi creditorilor intervenienți un rang superior în ceea ce privește distribuirea însă în cazul intervenției tardive aceștia urmează să nu își mai poată satisface creanța decât după creditorul urmăritor, creditorii garantați ori privilegiați.

Condiția generală de admisibilitate a oricărei cereri, respectiv capacitatea procesuală trebuie să fie îndeplinită și în cazul cererii de intervenție.

Intervenția altor creditori *poate avea loc numai în forma executării silite indirecte, respectiv realizarea creanței bănești* prin valorificarea bunurilor debitorului: urmărirea silită mobilă și imobiliară prin vânzarea bunurilor, urmărirea fructelor și a veniturilor imobilelor, poprirea.

Intervenția altor creditori *nu poate avea loc în forma executării silite directe*, care are un pronunțat caracter *intuitu personae*, conflictul juridic ivit între creditori care pretind und drept asupra aceluiași bun al debitorului urmând a fi tranșat într-un litigiu de drept comun.

Condițiile speciale ale intervenției:

1. *creditorii intervenienți să aibă deja un titlu executoriu* contra debitorului (*hotărâre judecătorească sau alt înscris căruia legea îi recunoaște calitatea de titlu executoriu*);

2. *creditorii intervenienți care au luat măsuri asigurătorii* asupra bunurilor debitorului - lipsește titlul executoriu însă există un sechestrul asigurător sau o poprire asiguratorie (nu și un sechestrul judiciar deoarece măsura își încetează efectele odată cu încetarea procesului iar bunurile asupra cărora s-a instituit sechestrul judiciar intră în patrimoniul părții care a câștigat procesul) - Titularii măsurilor asigurătorii (sechestrul asigurător) dispuse în materie penală?;

3. *creditorii intervenienți care au un drept real de garanție sau, după caz, un drept de preferință* asupra bunului urmărit, conservat în condițiile prevăzute de lege - ex. privilegiul, ipoteca, gajul; (este vorba despre garanții reale și nu personale sens în care un fidejutor nu poate interveni).

4. *creditorii chirografari titulari ai unor creanțe bănești rezultate din înscrisuri cu dată certă ori din registre ținute cu respectarea condițiilor prevăzute de lege* - (Articolul 278 C. proc. civ. stabilește că terților le este opozabilă numai data certă a înscrisurilor sub semnătură privată, care se dobândește printr-una din următoarele modalități: din ziua în care au fost prezentate spre a se conferi dată certă de către notarul public, executorul judecătoresc sau alt funcționar competent în această privință; din ziua când au fost înfățișate la o autoritate sau instituție publică, făcându-se despre aceasta mențiune pe înscrisuri; în ziua când au fost înregistrate într-un registru sau alt document public; din ziua morții ori din ziua când a survenit neputința fizică de a scrie a celui care l-a întocmit sau a unuia dintre cei care l-au subscris, după caz; din ziua în care cuprinsul lor este reprodus, chiar și pe scurt, în înscrisuri autentice întocmite în condițiile art. 269, precum încheieri, procese-verbale pentru punerea de sigilii sau pentru facere de inventar; în ziua în care s-a petrecut un alt fapt de aceeași natură care dovedește în chip neîndoielnic anterioritatea înscrisului. Art. 280 C. proc. civ. Registrele profesioniștilor, întocmite și ținute cu respectarea dispozițiilor legale, pot face între aceștia deplină dovadă în justiție, pentru faptele și chestiunile legate de activitatea lor profesională. De ex. registrele contabile, stabilite pentru persoanele juridice prin Legea nr. 82/1991 a contabilității.)

O altă condiție specială este existența unei executări silite pornite împotriva unui debitor comun - caracterul incidental al cererii de intervenție.

Creditorii care au deja un titlu executoriu pot porni o executare silită separată și să solicite conexarea executărilor în temeiul art. 654. C. proc. civ.

Termenul de intervenție

Art. 691 C. proc. civ. - *termenul general de intervenție*, pus de legiuitor la îndemâna tuturor categoriilor de creditori intervenienți - cererea de intervenție poate fi făcută, dacă legea nu prevede altfel, *până la data stabilită de către executor pentru valorificarea, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege ori convenite de părți, a bunurilor mobile sau imobile urmărite.*

Dacă creditorul intervenient intervine în acest termen poate participa la distribuirea sumelor rezultate din urmărire *în funcție de rangul creanței sale.*

Termenul nu este unul legal ci unul fixat de către executorul judecătoresc (termen judecătoresc) în funcție de modalitatea de valorificare a bunurilor mobile sau imobile prin vânzare amiabilă, vânzare directă sau vânzare silită: până la momentul la care cumpărătorul se angajează să consemneze prețul oferit la dispoziția executorului judecătoresc, până la termenul fixat pentru vânzarea directă, până la termenul fixat pentru licitație. În cazul popririi până la momentul în care debitorul nu mai poate dispune de sumele sau de bunurile poprite respectiv din momentul indisponibilizării sumelor de bani sau a bunurilor de către terțul poprit.

Sanțiunea nerespectării acestui termen constă în *decăderea* respectiv calificarea drept tardivă a intervenției.

Art. 696 C. proc. civ. - *termen special* - *dacă creditorii chirografari* au intervenit după expirarea termenului prevăzut la art. 691 alin. 1 C. proc. civ., dar *înainte de expirarea termenului pentru depunerea titlurilor de creanță, în vederea întocmirii proiectului de distribuire a sumei rezultate din urmărire*, au dreptul să participe la distribuirea părții din suma rămasă după îndeplinirea drepturilor creditorilor urmăritori, a creditorilor garantați sau privilegiați și a celor care au intervenit în timp util.

Așadar sunt două termene unul *general* până la *data stabilită de către executor pentru valorificarea, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege ori convenite de părți, a bunurilor mobile sau imobile urmărite* și un termen *special* stabilit de Art. 869 alin. 2 C. proc. civ. când după depunerea sau consemnarea sumei rezultate din vânzare ori, după caz, de la data când

adjudecarea imobilului urmărit a devenit definitivă, executorul *va fixa de urgență un termen de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță.*

Debitorul, creditorii urmăritori, organele fiscale locale, administratorii-sechestrului, adjudecatorul și titularii drepturilor și sarcinilor stinse prin adjudecare, vor fi înștiințați din oficiu despre fixarea acestui termen, potrivit dispozițiilor privitoare la comunicarea și înmânarea citațiilor. Termenul se va afișa la sediul executorului judecătoresc și la cel al instanței de executare cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru depunerea titlurilor de creanță. Afișarea va fi constatată printr-un proces-verbal care se va depune la dosar.

În cazul în care *creditorii care au un drept real de garanție asupra bunurilor urmărite, creditorii care au creanțe având ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene sau alți creditori privilegiați* formulează cerere de intervenție în termenul special stabilit de art. 869 alin. 2 C. proc. civ. (în termenul de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță) vor participa la distribuire potrivit ordinii de preferință stabilite de art. 865 C. proc. civ.

Art. 874 alin. 1 C. proc. civ. - reglementează modul de întocmire a proiectului de distribuire, cu luarea în considerare și a creditorilor care au intervenit tardiv, *creanțele acestora urmând a fi alocate asupra părții din suma rămasă după îndeștularea drepturilor creditorilor urmăritori și a celor care au intervenit în timp util.*

Prin excepție, au dreptul să participe la distribuire, *după rangul conferit de dreptul lor de preferință, chiar dacă cererea de intervenție a fost făcută după expirarea termenului stabilit de art. 691 alin. 1, C. proc. civ.* (până la data stabilită de către executor pentru valorificarea, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege ori convenite de părți, a bunurilor mobile sau imobile urmărite) dacă și-au depus titlurile de creanță în termenul prevăzut la art. 869 alin. 2 C. proc. civ. (în termenul de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță), în vederea întocmirii proiectului de distribuire a sumei rezultate din urmărire:

- *creditorii* care au un drept real de garanție asupra bunurilor urmărite și care este conservat în condițiile prevăzute de lege;
- *creditorii* care au creanțe având ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene;
- *alți creditori privilegiați* care intervin în cursul urmăririi silite.

Art. 865 alin. (1) C. proc. civ. *Rangul creanțelor cu preferință generală:*

(1) În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor, executorul judecătoresc procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor, precum și creanțele născute împotriva debitorului pentru cheltuielile efectuate cu ocazia îndeplinirii condițiilor sau formalităților prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului asupra bunului adjudecat și înscrierea acestuia în registrul de publicitate;

b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiția și starea acestuia;

c) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

d) creanțele rezultând din obligația legală de întreținere, alocații pentru copii sau obligația de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

e) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

f) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

g) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

h) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;

i) creanțele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

j) alte creanțe.

Anterior stabilirii ordinii de preferință, executorul trebuie să determine dacă printre creditorii urmăritori nu există persoane care să dețină asupra imobilului vândut dreptul de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință, întrucât aceștia urmează a fi plătiți cu prioritate, conform art. 867 C. proc. civ., chiar anterior

creditorilor prevăzuți în cuprinsul dispozițiilor art. 865 alin. (1) lit. c) C. proc. civ.

Creditorii chirografari care au formulat tardiv cererea de intervenție cu nerespectarea termenului general - *până la data stabilită de către executor pentru valorificarea, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege ori convenite de părți, a bunurilor mobile sau imobile urmărite* – dar cu respectarea termenului special - *termenul de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță* – pot participa totuși la distribuirea sumelor rămase după îndeplinirea drepturilor creditorilor urmăritori, a creditorilor garantați sau privilegiați și a celor care au intervenit în timp util.

După expirarea termenului de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță în vederea întocmirii proiectului de distribuire a sumei rezultate din urmărire, *niciun creditor nu va mai putea lua parte la distribuirea sumei* obținute din urmărire, termenul este unul de decădere, orice titlu de creanță depus ulterior nemaifiind luat în seamă la distribuirea sumei.

Procedura:

Art. 692 C. proc. civ.:

(1) Cererea de interventie trebuie sa fie facuta cu respectarea cerintelor prevazute la art. 664, indicandu-se in mod expres daca creanta este certa, lichida si exigibila, precum si daca este garantata sau negarantata, in tot ori in parte, privilegiata sau chirografara, dupa caz. In cazul in care creditorul a cerut sau a obtinut luarea unor masuri asiguratorii asupra bunurilor debitorului, se va face mentiune si despre acest lucru, indicandu-se bunurile pentru care s-a cerut luarea acestor masuri.

(2) Cererea se depune la executorul judecatoresc, impreuna cu copii certificate de pe documentele justificative, precum si de pe procesul-verbal de constatare a aplicarii masurii asiguratorii, daca este cazul. In situatia in care se reclama creante banesti rezultate din inscrierile contabile facute in registre tinute cu respectarea conditiilor prevazute de lege, cererea va fi insotita, sub sanctiunea inadmisibilitatii, de un extras de pe inscrierile care cuprind aceste sume, legalizate de un notar public.

(3) Dupa inregistrarea cererii, executorul judecatoresc o va inainta de indata instantei de executare competente, impreuna cu toate documentele justificative, dispozitiile art. 665 si 666 aplicandu-se in mod corespunzator. Pana la solutionarea cererii de interventie, instanta poate suspenda eliberarea sau distribuirea de sume obtinute din valorificarea bunurilor debitorului.

Instanta poate obliga creditorul intervenient la plata unei cautiuni. Dispozitiile art. 719 alin. (7) si (8) se aplica in mod corespunzator.

(4) Instanta solutioneaza cererea in camera de consiliu, fara citarea partilor, dispozitiile art. 666 aplicandu-se in mod corespunzator. Daca creditorii care au formulat cerere de interventie nu au titlu executoriu, instanta va convoca in camera de consiliu, de urgenta si in termen scurt, debitorul si creditorii care nu au titlu executoriu, pentru recunoasterea de catre debitor a creantelor, dispunand totodata comunicarea catre debitor a copiilor de pe cererile de interventie si de pe documentele justificative.

(5) La termenul fixat de instanta, debitorul trebuie sa declare daca intelege sa recunoasca, in tot sau in parte, creantele pentru care a avut loc interventia. Daca debitorul nu se infatiseaza, se considera ca recunoaste toate creantele reclamate prin cererile de interventie.

(6) Daca debitorul contesta, in tot sau in parte, creantele reclamate, creditorii intervenienti ale caror creante au fost contestate au dreptul sa solicite instantei, cu plata prealabila a cautiunii prevazute la art. 719 alin. (2), sa dispuna executorului judecatoresc ca sumele reclamate sa fie puse deoparte, daca, in termen de 5 zile de la data cand a avut loc convocarea prevazuta la alin. (4), acestia vor face dovada ca au introdus actiune in justitie in scopul obtinerii titlului executoriu. Pana la expirarea acestui termen, eliberarea sau, dupa caz, distribuirea acestor sume, daca este cazul, se suspenda de drept, iar dupa implinirea termenului instanta va decide asupra suspendarii, in conditiile alin. (3), pana la solutionarea litigiului printr-o hotarare definitiva. In acest din urma caz, aceste sume vor fi consemnate pana la solutionarea litigiului printr-o hotarare definitiva, cu exceptia situatiei in care ar fi pretinse de alti creditori in rang util.

Art. 693: Înstiințarea creditorului urmaritor și a debitorului.

(1) Odata cu sesizarea instantei de executare, potrivit art. 691 alin. (3), executorul judecatoresc va comunica o copie de pe cererea de interventie si de pe documentele justificative creditorului urmaritor, iar dupa solutionarea cererii de interventie, si o copie certificata de pe incheierea de incuviintare a acesteia.

(2) Daca cererea de interventie a fost incuviintata, executorul il va instiinta si pe debitor, dispozitiile art. 666 aplicandu-se in mod corespunzator.

Art. 694: Drepturile creditorului urmaritor

(1) In cazul creditorilor chirografari care au intervenit in cursul urmaririi silite si ale caror creante au fost recunoscute de debitor, in tot sau in parte, creditorul urmaritor are dreptul de a le indica acestora, printr-o notificare, facuta in termen de 10 zile de la data comunicarii de catre executorul judecatoresc a copiei certificate a incheierii de incuviintare a cererii de interventie, existenta

și a altor bunuri ale debitorului, care pot fi urmărite în mod util, invitându-i să ceară extinderea urmăririi și asupra acestor bunuri, dacă au titlu executoriu, și să avanseze, în toate cazurile, cheltuielile necesare pentru extindere.

(2) Dacă însă creditorii intervenienți nu solicită extinderea urmăririi și la bunurile indicate de creditorul urmăritor sau, după caz, nu avansează cheltuielile necesare extinderii, în termen de 10 zile de la data notificării prevăzute la alin. (1), creditorul urmăritor are dreptul de a fi preferat acestora la distribuirea sumei rezultate din urmărire.

(3) Creditorii urmăritori nu se pot opune cererilor de intervenție făcute de alți creditori, în afara de cazul în care ei fac dovada că aceștia au acționat în fraudă drepturilor lor. Ei pot însă contesta, în termenul prevăzut de lege, repartizarea creanțelor potrivit proiectului de distribuire a sumelor rezultate din urmărire întocmit de către executor.

Efectele intervenției:

Creditorul intervenient devine parte în executarea silită inițiată de către creditorul urmăritor însă ia procedura în starea în care se află fără a putea contesta acte anterioare intervenției ci numai actele ulterioare încuviințării intervenției.

Creditorii intervenienți care au titluri executorii, pot să participe, în condițiile legii, la urmărirea bunurilor debitorului și să solicite efectuarea unor acte de executare silită: pot solicita efectuarea de acte de urmărire suplimentare, pot cere continuarea sau extinderea executării silite chiar dacă creditorul urmăritor a obținut satisfacerea integrală a drepturilor sale sau a renunțat la executare sau a cerut suspendarea executării silite.

Creditorii care nu au titlu executoriu dar a căror creanțe au fost recunoscute de către debitor nu pot decât să participe la distribuirea sumei rezultate din urmărire, în limita sumelor reclamate sau, după caz, recunoscute.

Creditorii intervenienți și cei ale căror creanțe au fost recunoscute de către debitor, în condițiile prevăzute la art. 692 C. proc. civ., pot să participe la distribuirea sumei rezultate din urmărire, în limita sumelor reclamate sau, după caz, recunoscute, și, dacă au titluri executorii, să participe, în condițiile legii, la urmărirea bunurilor debitorului și să solicite efectuarea unor acte de executare silită, dacă este cazul. Așadar atât creditorii care aveau un titlu executoriu anterior cât și cei ai căror creanțe au fost recunoscute de către debitor, așadar

au dobândit un titlu executoriu ulterior vor participa la distribuirea sumei rezultate din urmărire, în limita sumelor reclamate sau, după caz, recunoscute.

Creditorii intervenienți *ale căror creanțe au fost contestate, în tot sau în parte, de către debitor* și care au cerut instanței ca sumele reclamate să fie puse deoparte pot participa numai la distribuirea sumelor consemnate în condițiile prevăzute la art. 692 alin. (6) C. proc. civ., în afara de cazul în care ar fi pretinse de alți creditori în rang util.

Așadar pot participa la distribuirea sumelor consemnate cu condiția să nu participe alți creditori în rang util.

În această din urmă situație distribuirea se face potrivit art. 883 alin. (3) C. proc. civ. adică. după soluționarea definitivă a contestației sau a acțiunii pe baza căreia s-a înființat măsura asigurătoare, executorul, la cererea debitorului sau a creditorului interesat, va dispune, potrivit hotărârii respective, fie eliberarea sumelor corespunzătoare creanței contestate ori alocate pe bază de măsură asigurătoare, fie distribuirea sumelor, în condițiile legii, deci în funcție de rangul creanței, între creditorii rămași neîndestulați.

Pentru situația sumelor contestate și consemnate potrivit dispozițiilor art. 692 alin. (6) C. proc. civ., executorul, la cererea uneia dintre părți sau chiar din oficiu, va cita debitorul, creditorul urmăritor și creditorii intervenienți, cu excepția celor îndestulați integral, și va dispune eliberarea sumei reținute în contul creditorilor intervenienți care au obținut între timp un titlu executoriu.

Suma rămasă în cazul oricărei creanțe contestate după satisfacerea creanțelor creditorilor se va elibera debitorului.

Alți participanți:

- Terții garanți care dețin bani sau bunuri pentru debitor;
- Persoane vătămate prin executare;
- Ministerul Public;
- Agenții forței publice;
- Martorii asistenți, experții, alți participanți, în condițiile anume prevăzute de lege.

Instanța de executare

- Art. 650 - (1) C. proc. civ. Instanța de executare *este judecătoria în a cărei circumscripție se afla, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului*, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se afla în țară, este competența judecătoria în a cărei circumscripție se afla, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se afla în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se afla sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor”. (Legea nr. 138/2014 publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014.)

Excepția: Art. 713: Instanța competentă. (1) Contestatia se introduce la instanța de executare. (2) În cazul urmăririi silite a imobilelor, al urmăririi silite a fructelor și a veniturilor generale ale imobilelor, precum și în cazul predării silite a bunurilor imobile, dacă imobilul se afla în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se afla instanța de executare, contestația se poate introduce *și la judecătoria de la locul situării imobilului*. (Legea nr. 138/2014.)

Art. 651 alin. 4 C. proc. civ. Dacă prin lege nu se dispune altfel, instanța de executare se pronunță prin încheiere executorie, care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare. (Legea nr. 17/2017).

Denumirea hotărârii pe care o pronunță instanța de executare *este de regulă încheierea*, care este *executorie*, susceptibilă de a fi atacată *numai cu apel*, în termen de *10 zile de la comunicare*, însă în cazurile anume prevăzute de lege, denumirea hotărârii, termenul și calea de atac pot fi altele.

Atribuțiile instanței de executare:

- soluționează cererile de încuviințare a executării silite;
- înlătură beneficiul termenului de plată;
- soluționează cererea de intervenție în cursul executării silite;
- dispune conexarea executărilor;
- autorizarea pătrunderii în imobilul debitorului sau în alte locuri ale acestuia;

- dispunerea unor măsuri în cadrul procedurii de aplicare a sechestrului asupra bunurilor mobile;
- validarea popririi;
- încuviințarea ca plata integrală a datoriei, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare, să se facă din veniturile nete ale imobilelor sale, chiar neurmărite, sau din alte venituri ale sale, pe timp de 6 luni;
- suspendarea împărțelii prețului de adjudecare;
- încuviințarea ca executarea silită directă să se facă fără somație;
- stabilirea valorii lucrului în cazul imposibilității de predare a acestuia;
- autorizarea creditorului de a îndeplini el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului, obligația de a face cuprinsă într-un titlu executoriu/autorizarea creditorului de a desființa el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului, lucrările făcute de debitor împotriva obligației de a nu face;
- posibilitatea aplicării de către instanță de amenzi judiciare sau acordării de despăgubiri;
- posibilitatea aplicării de către instanță de penalități.

Soluționează *incidentele* ivite în cursul executării silite:

- prescripția dreptului de a cere executarea silită;
- suspendarea executării silite;
- restrângerea executării silite;
- primarea executării silite;
- proprietatea comună asupra bunurilor supuse executării silite;
- întoarcerea executării silite.

Soluționează problemele *litigioase* ivite cu prilejul executării silit:

- contestația la executare.

Executorul judecătoresc

Potrivit art. 12 din Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc: *Profesia de executor judecătoresc este liberală și independentă*. Potrivit Codului deontologic al executorului judecătoresc respectiv a art. 2 din Anexa 2 la Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc: *Executorii judecătorești sunt independenți din punct de vedere profesional și se supun numai Constituției României, legii, statutului profesiei și prezentului cod*.

Executorul judecătoresc îndeplinește un „serviciu de interes public” [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/2000]. Astfel cum dispune expres art. 2 alin. (2) din Legea nr. 188/2000, actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, *este un act de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege*. Potrivit art. 4 din Legea nr. 188/2000, coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției.

Potrivit deciziei nr. 895 din 17 decembrie 2015 a Curții Constituționale executorul judecătoresc este un „agent al creditorului”, dar activitatea sa se desfășoară sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției sens în care nu poate fi un veritabil “agent al creditorului”.

Executorul judecătoresc, la fel ca și notarul public, deține în cadrul sistemului nostru de drept o poziție particulară, profesia de executor judecătoresc face parte din categoria profesiilor reglementate (activitatea sau ansamblul de activități profesionale reglementate conform legii române, care compun respectiva profesie în România).

Art. 623 C. proc.civ. - executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, *se realizează numai de către executorul judecătoresc*, chiar dacă prin legi speciale se prevede altfel, dispoziție reluată și de art. 1 alin.1 din Legea nr. 188/2000, republicată, cu modificările ulterioare.

Excepție: Art. 223 Codul de procedura fiscala. *Executorii fiscali*.

(1) Executarea silită se face de organul de executare silită competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceștia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității.

(2) Executorul fiscal este împuternicit în fața debitorului și a terților prin legitimația de executor fiscal și delegație emisă de organul de executare silită.

(3) În scopul efectuării executării silită, executorii fiscali pot:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului;

d) să aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal;

e) să constate contravenții și să aplice sancțiuni potrivit legii.

(4) Executorul fiscal poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare silită cere autorizarea instanței judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.

(5) Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00 - 20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută poate continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului poate avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (4).

(6) În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la alin. (3), executorul fiscal poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice și a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) și (5).

Competența materială.

Art. 7 din Legea nr. 188/2000.

- a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii;
- b) notificarea actelor judiciare și extrajudiciare;
- c) comunicarea actelor de procedură;
- d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe;
- e) aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească;
- f) constatarea unor stări de fapt în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă;
- g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă;
- h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiilor, biletelor la ordin și a cecurilor, după caz;
- i) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lui.

Codul de procedură civilă.

- materia urmăririi bunurilor mobile - art. 731-779 C. proc. civ.
- materia popririi - art. 781-794 C. proc. civ.
- materia urmăririi fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini - art. 795-799 C. proc. civ.
- materia urmăririi veniturilor generale ale imobilelor - în art. 800-812 C. proc. civ.
- materia urmăririi bunurilor imobile - art. 813-863 C. proc. civ.
- materia eliberării și distribuirii sumelor realizate prin executarea silită - art. 864-887 C. proc. civ.
- materia predării silite a bunurilor mobile - art. 893-895 C. proc. civ.
- materia predării silite a bunurilor imobile - art. 896-902 C. proc. civ.
- materia executării silite a altor obligații de a face sau obligațiilor de a nu face - art. 903-909 C. proc. civ.
- materia executării silite a hotărârilor judecătorești referitoare la minori - art. 910-914 C. proc. civ.

Competența teritorială.

Art. 8 și art. 9 din Legea nr. 188/2000, republicată.

Art. 8.

Executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în *circumscripția curții de apel* în raza căreia se află judecătoria pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel.

Art. 9.

(1) În cazul prevăzut la art. 7 lit. a) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) În cazul prevăzut la art. 7 lit. f) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.

(3) În celelalte cazuri prevăzute la art. 7 este competent orice executor judecătoresc investit de partea interesată, în condițiile legii.

Art. 652 C. proc. civ. Executorul judecătoresc.

(1) Dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel, după cum urmează:

a) în cazul urmăririi silite a bunurilor imobile, al urmăririi silite a fructelor prinse de radacini și al executării silite directe imobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se afla imobilul;

b) în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se afla domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se afla bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se afla în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

Art. 651, alin. (1), litera B. din cartea V, titlul I, capitolul III modificat de Art. I, punctul 24. din Legea 138/2014

c) în cazul executării silite a obligațiilor de a face și a obligațiilor de a nu face, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde urmează să se facă executarea.

(2) Dacă bunurile urmăribile, mobile sau imobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte

curți de apel. (*Legea nr. 17/2017*: prorogarea legală de competență a executorului judecătoresc operează, urmare modificării aduse textului prin *Legea nr. 17/2017*, atât în cazul urmăririi exclusiv a bunurilor mobile ori exclusiv a bunurilor imobile, precum și în ipoteza urmăririi simultan atât a bunurilor mobile, cât și a celor imobile ale debitorului).

(3) Executorul judecătoresc ramane competent sa continue executarea silita chiar daca dupa inceperea executarii debitorul si-a schimbat domiciliul sau, dupa caz, sediul. *Art. 651, alin. (3) din cartea V, titlul I, capitolul III modificat de Art. I, punctul 24. din Legea 138/2014.*

(4) n cazul in care executorul judecătoresc initial investit de creditor constata ca nu sunt bunuri si venituri urmaribile in raza competentei sale teritoriale, creditorul poate cere instantei de executare continuarea executarii silite printr-un alt executor judecătoresc, dispozitiile art. 653 alin. (4) aplicandu-se in mod corespunzator.

Art. 651, alin. (3) din cartea V, titlul I, capitolul III completat de Art. I, punctul 25. din Legea 138/2014

(5) Nerespectarea dispozitiilor prezentului articol atrage *nulitatea neconditionata* a actelor de procedura efectuate.

Art. 781 C. proc. civ: Cererea de poprire. Competența.

(1) Poprirea se înființează la cererea creditorului de către un executor judecătoresc al cărui birou se află în circumscripția curții de apel unde își are domiciliul sau sediul debitorul.

Prin legea nr. 17/2017 *s-a renunțat la competența alternativă* reglementată inițial dintre, cea a executorului al cărui birou se află în circumscripția curții de apel unde își are domiciliul sau sediul debitorul și cea a executorului al cărui birou se află în circumscripția curții de apel unde își are domiciliul sau sediul terțul poprit.

Competent este *numai* executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel *unde se află sediul sau domiciliul debitorului.*

Prin modificarea art. 782 C. pr. civ., operată prin *Legea nr. 17/2017* a fost eliminat fostul alin. (2) privitor la competența executorului în ipoteza popririi pe conturile unei persoane fizice sau juridice și nu se mai pune problema competenței executorului judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află sediul principal sau sediile secundare ale instituției de credit. Competent este numai executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află sediul sau domiciliul debitorului.

(3) Dispozitiile art. 652 alin. (5) sunt aplicabile.

Art. 819 C. proc. civ. Competența.

(1) Urmărirea silită imobiliară este de competența executorului judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul aparținând debitorului sau unei terțe persoane, dacă se urmărește un imobil ipotecat ajuns în mâinile acesteia.

(2) Dacă se urmăresc mai multe imobile aflate în circumscripția aceleiași curți de apel, competența aparține oricăruia dintre executorii judecătorești care funcționează în această circumscripție, la alegerea creditorului.

Art. 818 din cartea V, titlul II, capitolul II, secțiunea 2 modificat de Art. I, punctul 45. din Legea 138/2014.

Art. 801 C. proc.civ. Cererea de urmărire a veniturilor generale ale imobilelor.

(1) Cererea de urmarire, insotita de titlul executoriu si de dovada achitarii taxelor de timbru, se va indrepta la executorul judecatoresc din circumscripția curții de apel în a carei raza teritorială se afla imobilul ale carui venituri se urmăresc.

(2) Cererea de urmărire va cuprinde mențiunile prevăzute la art. 664 și indicarea imobilului ale carui venituri se urmăresc.

Prorogarea legală de competență a executorilor judecătorești

Art. 652 (2) C. proc. civ. Dacă bunurile urmaribile, mobile sau imobile, se afla în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmaribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

Prorogarea legală de competență a executorului judecătoresc operează în cazul bunurilor mobile și imobile, în considerarea caracterului unitar al procedurii execuționale și al necesității îndeplinirii integrale a creditorului.

În ipoteza în care în cadrul aceluiași dosar de executare se identifică în patrimoniul debitorului mai multe bunuri imobile sau mobile, situate în circumscripția unor curți de apel diferite, executorul judecătoresc deja investit poate proceda la efectuarea actelor de executare asupra tuturor acestor imobile sau mobile, întrucât există o prorogare de competență reglementată în art. 652 alin. (2) C. pr. civ.

Prorogarea legală de competență a executorului judecătoresc operează, urmare modificării aduse textului prin Legea nr. 17/2017, atât în cazul urmăririi exclusiv a bunurilor *mobile* ori exclusiv a bunurilor *imobile*, precum și în

ipoteza urmării *simultan* atât a bunurilor *mobile*, cât și a celor *imobile* ale debitorului.

Art. 652 (3). C. proc. civ. Executorul judecătoresc ramane competent să continue executarea silită chiar dacă după începerea executării debitorul și-a schimbat domiciliul sau, după caz, sediul.

Sanctiune

- Art. 652 alin. 5 C. proc. civ - nerespectarea dispozițiilor privind competența executorului judecătoresc atrage *nulitatea necondiționată a actelor de procedură efectuate*. Sanctiunea nulității nu este condiționată de dovedirea producerii unei vătămări.

Conflictul de competență

Apare sub forma conflictului pozitiv.

Art. 11. din Legea nr. 188/2000, republicată.

(1) Conflictele de competență între birourile executorilor judecătorești situate în aceeași circumscripție a unei curți de apel se soluționează de acea curte de apel, la sesizarea părții interesate.

(2) Când conflictul intervine între birouri de executori judecătorești situate în circumscripții diferite, competența aparține curții de apel în a cărei circumscripție se află biroul executorului judecătoresc cel dintâi sesizat.

(3) Conflictele de competență se soluționează de urgență și cu precădere.

(4) Instanța se pronunță în toate cazurile, motivat, prin încheiere definitivă.

Se soluționează *cu citarea părților*.

Recuzarea și înlocuirea executorului judecătoresc.

Art. 10. din Legea nr. 188/2000, republicată.

(1) Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazurile și în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abține.

(3) Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc imediat ce a aflat despre una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încetarea executării silite. Încheierea instanței prin care s-a încuviințat ori s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a încuviințat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.

(4) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.

Art. 652 C. proc. civ.: Recuzarea și înlocuirea executorului judecătoresc.

(1) Executorii judecătorești pot fi recuzați numai în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 42 și următoarele.

(2) Cererea de recuzare nu suspendă de drept executarea. Cu toate acestea, instanța de executare poate dispune, motivat, suspendarea executării până la soluționarea cererii de recuzare, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cautiune în cuantum de 1.000 lei. În cazul în care valoarea creanței prevăzute în titlul executoriu nu depășește 1.000 lei, cautiunea va fi de 10% din valoarea creanței.

(3) În caz de admitere a cererii de recuzare, încheierea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc urmează să fie păstrate.

(4) La cererea creditorului, instanța de executare poate dispune, pentru motive temeinice, înlocuirea executorului judecătoresc cu alt executor judecătoresc indicat de către creditor și continuarea executării silite de către noul executor judecătoresc. Dispozițiile art. 653 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Aprecierea caracterului temeinic al *motivelor* pentru care creditorul solicită înlocuirea executorului judecătoresc este lăsată la aprecierea *instanței de executare*.

Se poate cere înlocuirea executorului judecătoresc numai pentru *alte motive decât cele care pot fundamenta o cerere de recuzare*. Nerespectarea termenului de formulare a cererii de recuzare atrage decăderea creditorului din dreptul de a mai cere recuzarea și, implicit, și înlocuirea executorului judecătoresc pentru motivele care au fundamentat sau puteau să fundamenteze cererea de recuzare.

În ipoteza admiterii cererii, instanța de executare va proceda la *înlocuirea executorului judecătoresc cu un alt executor judecătoresc* indicat de creditor. Noul executor judecătoresc va proceda la continuarea executării silite începute de executorul înlocuit, astfel încât nu va fi nevoie de obținerea unei noi încuviințări de executare silită, procedura execuțională urmând a continua de la ultimul act de executare îndeplinit de executorul judecătoresc înlocuit.

Încheierea va fi susceptibilă de a fi *atacată numai cu apel în termen de 10 zile de la comunicare.*

Actele executorului judecătoresc

Încheieri - art. 657 C. proc. civ.

- stabilirea sumelor acordate cu titlu de dobânzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora prin titlul executoriu, precum și sumele reprezentând actualizarea acestora
- conexarea executărilor silite aflate pe rolul aceluiași executor
- înregistrarea cererii de intervenție a altor creditori
- stabilirea sumelor datorate cu titlu de cheltuieli de executare etc.

Art. 657 C. proc. civ.: Încheierile executorului judecătoresc

(1) Amanarea, suspendarea și încetarea executării silite, eliberarea sau distribuția sumelor obținute din executare, precum și alte măsuri anume prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere, care trebuie să cuprindă:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) data și locul întocmirii încheierii și numărul dosarului de executare;
- c) titlul executoriu în temeiul căruia se efectuează procedura de executare;
- d) numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul creditorului și ale debitorului;
- e) procedura de executare care face obiectul încheierii;
- f) chestiunea asupra căreia se adoptă încheierea;
- g) motivele în fapt și în drept care au determinat darea încheierii;
- h) dispoziția luată de executor;
- i) calea și termenul de atac al încheierii;
- j) semnătura și stampila executorului judecătoresc.

(2) Mențiunile de la alin. (1) lit. a)-h) și j) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.

(3) Dacă prin lege nu se dispune altfel, încheierile se dau fără citarea părților, se comunică acestora, sunt executorii de drept și pot fi atacate numai cu contestație la executare.

Obligația executorului judecătoresc de a întocmi încheieri este prevăzută numai în anumite situații expres prevăzute de lege, neputând fi emisă și pentru constatarea altor acte de executare în afara celor anume reglementate.

Pentru restul măsurilor dispuse de executor, acesta va întocmi procese-verbale.

Împotriva încheierilor întocmite de executorul judecătoresc se poate exercita contestație la executare, înseamnă că acestea se întocmesc în atâtea exemplare originale câte părți sunt și se comunică acestora.

Procese verbale – art. 679 C. proc. civ.

- constatarea de urgență a unei stări de fapt art. 364 alin. 4.
- procesul verbal de îndeplinire a executării art. 890
- refuzul minorului să îl părăsească pe debitor art. 913
- procesul verbal de situație art. 829, etc.

Art. 679 C. proc. civ.: Constatarea actelor de executare

(1) Dacă din lege nu rezulta contrariul, pentru toate actele de executare efectuate în cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să încheie procese-verbale care vor cuprinde următoarele mențiuni:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numele și calitatea celui care încheie procesul-verbal;
- c) data întocmirii procesului-verbal și numărul dosarului de executare;
- d) titlul executoriu în temeiul căruia se efectuează actul de executare;
- e) numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului și creditorului;
- f) locul, data și ora efectuării actului de executare;
- g) măsurile luate de executor sau constatările acestuia;
- h) consemnarea explicațiilor, opozițiilor și obiecțiilor participanților la executare;
- i) alte mențiuni cerute de lege sau considerate de executor ca fiind necesare;
- j) menționarea, când este cazul, a lipsei creditorului sau debitorului ori a refuzului sau a împiedicării de a semna procesul-verbal;
- k) menționarea numărului de exemplare în care s-a întocmit procesul-verbal, precum și a persoanelor cărora li s-a înmănat acesta;
- l) semnătura executorului, precum și, când este cazul, a altor persoane interesate în executare sau care asistă la efectuarea actului de executare;
- m) stampila executorului judecătoresc.

(2) Mențiunile de la alin. (1) lit. a)-g), l) și m) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.

Alte acte ale executorului judecătoresc: adrese, cereri adresate instanței de executare, notificări, somații, convocarea părților în vederea concilierii, adrese de înființare a popririi, publicații de vânzare, acte de adjudecare etc.

Executorul judecătoresc are calitate procesuală pasivă în următoarele situații:

- Art. 712 alin. 1 C. proc. civ. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care *executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită* în condițiile legii.

- Plângerea reglementată de art. 56 alin.(2) din Legea nr. 188/2000 privind refuzul nejustificat al executorului de a îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 7 lit. b)-i) din Legea nr. 188/2000.

- Art. 670 alin. 4 C. proc. civ. Cheltuieli de executare. Sumele datorate ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin încheiere, pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii. *Aceste sume pot fi cenzurate de instanța de executare, pe calea contestației la executare formulate de partea interesată și ținând seama de probele administrate de aceasta.* Dispozițiile art. 451 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător, iar suspendarea executării în privința acestor cheltuieli de executare nu este condiționată de plata unei cautiuni.- Contestație la executare împotriva onorariului executorului judecătoresc formulată de către creditor.

- Art. 762 alin. 5 C. proc. civ. În cazul nerespectării dispozițiilor prezentului articol, la cererea părții interesate, instanța de executare poate lua *împotriva executorului judecătoresc* măsurile prevăzute la art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. h) și la art. 189, respectiv *amenda judiciară*.

- Art. 45. din Legea nr. 188/2000, republicată:

(1) *Răspunderea civilă* a executorului judecătoresc poate fi angajată, în condițiile legii civile, pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor sale profesionale.

(2) Asigurarea de răspundere profesională a executorului judecătoresc se realizează prin Casa de asigurări constituită în acest scop, potrivit art. 35 alin. (1).

OBIECTUL EXECUTĂRII SILITE

În cazul executării silite directe obiectul executării silite îl reprezintă obiectul obligației rezultate din titlul executoriu.

În cazul executării silite indirecte obiectul executării reprezintă bunurile din patrimoniul debitorului care urmează să fie valorificate în scopul obținerii sumei de bani recunoscute prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume acordate potrivit legii prin titlu, precum și a cheltuielilor de executare.

Venituri și bunuri supuse executării silite

Art. 2.324 Codul civil : *Garanția comună a creditorilor*

Cel care este obligat personal răspunde cu toate bunurile sale mobile și imobile, prezente și viitoare. Ele servesc drept garanție comună a creditorilor săi.

Dreptul de gaj general al creditorilor chirografari reprezintă *garanția generală pentru executarea obligațiilor* ce poartă asupra tuturor bunurilor mobile și imobile, prezente și viitoare ale debitorului.

Cazurile de *diviziune a patrimoniilor* sunt stabilite de lege, fiind limitativ prevăzute. Nu se pot crea alte diviziuni ale patrimoniilor.

În principiu, dreptul creditorilor ale căror creanțe s-au născut în legătură cu o diviziune a patrimoniului nu este limitat la bunurile ce compun respectiva masa patrimonială.

Creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu o diviziune a patrimoniului vor urmări bunurile care fac obiectul acelei mase patrimoniale, iar numai dacă acestea nu sunt suficiente, vor putea urmări și celelalte bunuri ale debitorului.

Bunurile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului *afectate exercițiului unei profesii autorizate de lege* pot fi urmărite numai de creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu profesia respectivă. Acești creditori nu vor putea urmări celelalte bunuri ale debitorului.

Bunurile innesizabile, indiferent că este vorba de innesizabilitate legală sau convențională, nu pot fi urmărite.

Bunuri inalienabile

Art. 861 Cod Civil stabilește imperativ că: bunurile proprietate publică sunt alienabile, imprescriptibile și innesizabile.

Dreptul de proprietate publică este inalienabil și innesizabil în sensul că aceste bunuri nu pot fi urmărite de către creditori pentru realizarea creanțelor lor și nu pot forma obiectul executării silite.

Caracterul pronunțat personal al contractului de întreținere impune regula potrivit căreia drepturile creditorului întreținerii nu pot fi cedate sau supuse urmăririi. Potrivit art. 2.258 Cod civil: Drepturile creditorului întreținerii nu pot fi cedate sau supuse urmăririi. Întreținerea constituie un drept de creanță care nu poate fi nici înstrăinat de către întreținut și nici urmărit de creditorii acestuia.

Clauza de inalienabilitate stabilită convențional sau prin testament conform art. 627 Cod civil: Prin convenție sau testament se poate interzice înstrăinarea unui bun, însă numai pentru o durată de cel mult 49 de ani și dacă există un interes serios și legitim. Termenul începe să curgă de la data dobândirii bunului.

Clauza de inalienabilitate stabilită convențional privește exclusiv actele de înstrăinare încheiate între vii.

Art. 629 alin. (3) Cod civil: Nu pot fi supuse urmăririi bunurile pentru care s-a stipulat inalienabilitatea, cât timp clauza produce efecte, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Bunurile obiect al clauzei de inalienabilitate nu pot forma obiectul executării silite.

Bunuri neurmăribile

Art. 727 C. proc. civ.

Nu sunt supuse urmăririi silite:

- a) bunurile de uz personal sau casnic indispensabile traiului debitorului și familiei sale și obiectele de cult, dacă nu sunt mai multe de același fel;
- b) obiectele indispensabile persoanelor cu handicap și cele destinate îngrijirii bolnavilor;
- c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de 3 luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele necesare până la noua recoltă, animalele destinate obținerii mijloacelor de subsistență și furajele necesare pentru aceste animale până la noua recoltă;
- d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale socotit pentru 3 luni de iarnă;
- e) scrisorile, fotografiile și tablourile personale sau de familie și altele asemenea;
- f) bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Se referă la bunurile mobile.

Asigura un regim juridic de protecție socială a debitorului, executarea silită nu trebuie să pună în pericol sănătatea sau viața debitorului.

Insesizabilitatea de la art. 727 C. proc. civ. este de principiu, *necondiționată*.

Art. 728 C. proc. civ.

Bunurile destinate exercitării ocupației sau profesiei debitorului

(1) Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

(2) Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv

animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței.

Bunurile afectate exercițiului unei profesii autorizate pot fi urmărite exclusiv de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective, iar nu și de alți creditori eventuali ai acelei persoanei fizice.

Art. 2324 alin (4) Cod Civil: Bunurile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate de lege pot fi urmărite numai de creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu profesia respectivă. Acești creditori nu vor putea urmări celelalte bunuri ale debitorului.

Insesizabilitatea de la art. 727 C. proc. civ. este *condiționată*.

Bunurile mobile care servesc exercitării profesiei debitorului persoană fizică vizează tot bunurile necesare exercitării ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, dar care nu figurează într-un patrimoniu profesional individual, deci nu sunt achiziționate pe numele persoanei fizice autorizate. Aceste bunuri sunt sesizabile doar în ipoteza în care nu există alte bunuri urmăribile în patrimoniul debitorului, însă numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

Creditorii urmăritori ai acestor categorii de bunuri trebuie să aibă exclusiv creanțe născute din obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor.

Bunurile necesare exercitării activității agricole, pentru a fi insesizabile trebuie ca, continuarea lucrărilor în agricultură să nu fie posibilă în lipsa acelor bunuri și asupra acestor bunuri să nu existe instituit un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței.

Art. 729 C. proc. civ.

Limitele urmăririi veniturilor bănești.

(1) Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:

a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;

b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

(2) Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

(3) Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum.

(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din cuantumul acestora.

(6) Sumele reținute potrivit prevederilor alin. (1)-(4) se eliberează sau se distribuie potrivit art. 863 și următoarele.

(7) Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.

Insesizabilitatea este în cazul art. 729 C. proc. civ. *parțială*. Salariile (și tot astfel veniturile periodice asimilate salariului) sunt supuse unei insesizabilități absolute (în raporturile cu oricare dintre creditorii), dar parțiale, o cotă din salariu (ori din veniturile asimilate acestuia) fiind rezervată creditorilor urmăritori. Această cotă este variabilă în funcție de categoria din care face parte creditorul, adică felul creanței ce se valorifică, și anume:

a) până la 1/2 din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligații de întreținere ori alocație pentru copii;

b) până la 1/3 din venitul lunar net pentru orice alte datorii.

Prin această reglementare, garanția comună a creditorilor este, practic, restrânsă, în privința creanței asupra salariului (dar și a veniturilor asimilate salariului), tocmai la această cotă urmăribilă. Mai mult, se observă că legiuitorul acordă o atenție deosebită executării obligațiilor de întreținere și a alocațiilor pentru copii, cărora le asigură cea mai mare cotă urmăribilă de $1/2$ din venitul lunar net.

6. Concursul de urmărire. Pentru ipoteza concursului de urmărire asupra aceleiași sume (salariu, pensie, alt venit asimilat potrivit primului alineat al art. 728 NCPC), cota din venitul lunar net la dispoziția tuturor creditorilor nu poate depăși $1/2$ din acest venit, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

Situații de concurs: când este un concurs de urmărire asupra aceleiași sume urmărirea globală nu poate depăși $1/2$ din venitul lunar net al debitorului însă la distribuire creditorii vor trebui individual să respecte cota maximă prevăzută de lege.

a) concursul între creditori de același rang, dar numai în măsura în care prin realizarea cotelor ce li s-ar cuveni, din venitul lunar net, s-ar depăși plafonul de $1/2$, ceea ce poate fi cazul chiar în ipoteza a doi creditori chirografari ($1/3+1/3=2/3$, ceea ce depășește $1/2$). În acest caz, distribuția se va face proporțional cu valoarea nominală a creanțelor, fără ca prin distribuire vreunul dintre creditori să poată depăși cota maximă prevăzută de lege. În cazul unei asemenea depășiri, suma ce i se cuvine creditorului în concurs va fi redusă de drept la limita maximă stabilită de lege.

b) concursul între un creditor cu drept de preferință (din întreținere sau alocație pentru copii) și unul sau mai mulți creditori chirografari. În acest caz, distribuirea constă în plata preferențială integrală a creditorului din întreținere și repartizarea, proporțional cu valoarea nominală a creanțelor, a diferenței până la $1/2$ din salariul lunar net între creditorii chirografari, fără ca prin distribuire vreunul dintre creditori să poată depăși cota maximă prevăzută de lege.

Sanctiune

Art. 730 C. proc. civ.: Renunțarea la beneficiul dispozițiilor prevăzute în articolele din prezenta secțiune, precum și urmărirea ori cesiunea făcută cu încălcarea acestor dispoziții sunt *nule de drept*.

Este un caz de nulitate expresă a actului de procedură prin care fie se renunță la beneficiul dispozițiilor art. 727-729 C. proc. civ., fie se realizează o cesiune sau o urmărire silită cu nerespectarea acestor dispoziții.

Este o *nulitate expresă și necondiționată* de vătămarea a actelor de procedură care operează prin simpla încălcare a dispozițiilor art. 727-729 C. proc. civ.

Art. 813 alin.(5) C. proc. civ.

În cazul titlurilor executorii privitoare la creanțe a căror valoare nu depășește 10.000 lei, vânzarea bunurilor imobile ale debitorului poate fi făcută numai dacă acesta nu are alte bunuri urmăribile sau dacă are bunuri urmăribile, dar nu pot fi valorificate. Refuzul nejustificat al debitorului de a furniza executorului judecătoresc informațiile, lămuririle și dovezile necesare, precum și furnizarea cu rea-credință de informații incomplete în legătură cu existența și valoarea unor bunuri mobile ori a unor venituri de natură a fi valorificate în vederea acoperirii integrale a creanței permit declanșarea urmăririi silite imobiliare chiar dacă valoarea creanței nu depășește 10.000 lei.

Art. 813 alin. (5) C. proc. civ. instituie un caz de limitare *condiționată* a recurgerii la vânzarea bunurilor imobile ale debitorului, în cazurile în care creanța urmărită este de maxim 10.000 lei.

Creanța constatată prin titlul executoriu *reprezentată de debitul principal fără accesorii sau cheltuieli de executare* să fie în cuantum de cel mult 10.000 lei.

Nu se interzice *declanșarea urmăririi silite imobiliare* împotriva debitorului când creanța este mai mică de 10.000 lei, ci doar scoaterea la vânzare a imobilului, adică ultima fază a urmăririi imobiliare.

Interdicția art. 813 alin.(5) C. proc. civ. nu vizează urmărirea fructelor și a veniturilor imobilelor.

Art. 816 alin. (1) C. proc. civ. Imobilele minorilor și interzișilor

Imobilul unui minor sau al unei persoane puse sub interdicție judecătorească nu poate fi urmărit silit înaintea urmăririi mobilelor sale.

Imobilul proprietatea unui minor sau a unui interzis judecătorec poate fi urmărit silit numai după urmărirea bunurilor mobile (și numai dacă nu a fost îndeostulată creanța creditorului din valorificarea bunurilor mobile în condițiile art. 769 C. proc. civ.).

Textul are valoarea unei norme procedurale de protecție, de natură a ocroti minorii și persoanele puse sub interdicție de o urmărire care ar putea conduce la vânzarea silită a unor lucruri importante, de exemplu, apartamente, case, terenuri aparținând acestora.

Dispozițiile Art. 816 alin. (1) C. proc. civ. nu împiedică urmărirea silită asupra unui imobil aflat în proprietatea comună a minorului sau a persoanei puse sub interdicție judecătorească și a unei persoane cu capacitate deplină de exercițiu, dacă obligația prevăzută în titlul executoriu este comună.

Partea interesată are posibilitatea de a face contestație la executare, solicitând instanței să dispună partajarea bunului imobil comun, astfel încât dreptul său de proprietate să nu fie prejudiciat.

Art. 817 alin.(4) C. proc. civ.

Creditorul ipotecar nu poate cere scoaterea la vânzare silită a bunurilor neipotocate ale debitorului său decât în cazul în care urmărirea silită a bunurilor imobile ipotocate nu a condus la îndeostularea creditorului ipotecar în limita sumelor totale datorate.

Scoaterea la vânzare silită a bunurilor neipotocate ale debitorului nu poate fi cerută de creditorul său ipotecar decât în situația în care nu s-a realizat îndeostularea creanței, în limita sumelor totale datorate, prin urmărirea silită a bunurilor imobile ipotocate ale debitorului.

Nu se interzice declanșarea urmăririi silite imobiliare împotriva bunurilor imobile neipotocate, ci doar scoaterea la vânzare a imobilului neipotecat, adică ultima fază a urmăririi imobiliare nu pote fi efectuată decât dacă imobilele ipotocate nu pot fi valorificate sau nu acoperă integral creanța.

SUSPENDAREA EXECUTĂRII SILITE

Suspendarea voluntară a executării silite

- intervine numai urmare a manifestării de voință a creditorului.

- poate fi expresă (atunci când creditorul formulează o cerere în acest sens) sau tacită (dedusă din neurmarea unor acte de executare cu privire la care era necesar acordul creditorului - ex. situația în care deși i s-a solicitat de executorul judecătoresc să numească un custode pentru ridicarea și încredințarea bunurilor; deja sechestrate, în condițiile art. 738 alin. 2 C. proc. civ., creditorul nu își îndeplinește această obligație).
- termenul de primare nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului.
- nici termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită nu este suspendat ca efect al intervenirii suspendării voluntare a executării silite, față de caracterul explicit al prevederilor art. 707 alin. 1 pct. 2 C. proc. civ.
- competența revine executorului judecătoresc;
- executorul se pronunță prin încheiere. Încheierea se dă fără citarea părților, este executorie de drept, se comunică părților și este susceptibilă de a fi atacată numai cu contestație la executare în termen de 5 zile de la comunicare.

Suspendarea legală a executării silite

- intervine în cazurile anume prevăzute de lege.
- Suspendarea legală a executării silite în cazurile prevăzute de Codul de procedură civilă:
  - art. 689 C. proc. civ.;
  - art. 688 alin. 3 C. proc. civ.;
  - art. 692 alin. 6 C. proc. civ.;
  - art. 721 alin. 4 C. proc. civ.

Suspendarea judecătorească a executării silite

- poate fi dispusă în cazurile anume prevăzute de lege ca fiind în competența instanței de executare acordarea unei asemenea măsuri, în baza căilor de atac sau în baza contestației la executare.

Suspendarea executării silite pe baza *căilor de atac exercitate* împotriva hotărârilor judecătorești.

Suspendarea executării în cazul *apelului*.

Apelul este suspensiv de executare. Suspendarea poate interveni în cazul executării provizorii.

Art. 450 C. proc. civ: Suspendarea executării provizorii.

(1) Suspendarea executării provizorii va putea fi solicitată fie prin cererea de apel, fie distinct în tot cursul judecării în apel.

(2) Cererea se va depune la prima instanță sau, după caz, la instanța de apel. În această din urmă situație, la cerere se va alătura o copie legalizată a dispozitivului hotărârii.

(3) Cererea de suspendare se va judeca de către instanța de apel. Dispozițiile art. 718 alin. (6) sunt aplicabile. Încheierea dată asupra cererii de suspendare este supusă aceluiași cai de atac ca și hotărârea atacată.

Art. 450, alin. (3) din cartea II, titlul I, capitolul IV, secțiunea 5 modificat de Art. I, punctul 8. din Legea 138/2014

(4) Suspendarea va putea fi încuviințată numai cu plata unei cautiuni al cărei quantum va fi stabilit de instanță în condițiile art. 718 alin. (2) și (3).

(5) Până la soluționarea cererii de suspendare, aceasta va putea fi încuviințată provizoriu, prin ordonanța prezidențială, chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerinței prevăzute la alin. (4).

Prin Decizia nr. 8/2015, ÎCCJ (Complet R.I.L.) a admis *recursul în interesul legii* formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 450 alin. (5) raportat la art. 997 și următoarele și art. 719 alin. (7) din Codul de procedură civilă:

- cererea de suspendare provizorie se judecă de un complet format din doi judecători;
- instanța se pronunță asupra cererii prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.

Suspendarea executării în cazul *recursului*.

Recursul, ca și cale extraordinară de atac *nu este suspensiv de executare*, cu excepția cazurilor prevăzute de art. 484 alin. 1: Recursul suspenda de drept executarea hotărârii în cauzele privitoare la *desființarea de construcții, plantării sau a oricărui lucrări cu așezare fixă*, precum și în cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 484 C. proc. civ. : Suspendarea executării.

(2) La cererea recurentului formulată în condițiile art. 83 alin. (2) și (3) C. proc. civ., instanța sesizată cu judecarea recursului poate dispune, motivat, suspendarea hotărârii atacate cu recurs în alte cazuri decât cele la care se referă alin. (1). Cererea se depune direct la instanța de recurs, alăturându-se o copie certificată de pe cererea de recurs și dovezile depunerii cautiunii prevăzute la art. 718. În cazul în care cererea se face înainte de a ajunge dosarul la instanța de recurs, se va alătura și o copie legalizată de pe dispozitivul hotărârii atacate cu recurs.

(3) Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților printr-un agent procedural al instanței sau prin alt salariat al acesteia ori prin modalitățile prevăzute la art. 154 alin. (4) și (5), după cum urmează:

1. de un complet anume constituit, format din 3 judecători, în condițiile legii, în cazul în care cererea s-a depus înainte de ajungerea dosarului la instanța de recurs;

2. de completul de filtru, după ce acesta a fost desemnat, în cazurile prevăzute la art. 493;

3. de completul care judecă recursul pe fond, în cazul în care s-a fixat termen în ședința publică.

(4) Termenul de judecată, pentru care se face citarea, se stabilește astfel încât să nu treacă mai mult de 10 zile de la primirea cererii de suspendare.

(5) Completul se pronunță, în cel mult 48 de ore de la judecată, printr-o încheiere motivată, care este definitivă.

(6) La judecată cererii de suspendare părțile trebuie să fie reprezentate de avocat sau, când este cazul, de consilierul juridic.

(7) Pentru motive temeinice, instanța de recurs poate reveni asupra suspendării acordate, dispozițiile alin. (3)-(5) și (6) aplicându-se în mod corespunzător.

Suspendarea executării în cazul *contestației în anulare*.

Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția dării unei cautiuni. Dispozițiile art. 484 se aplică în mod corespunzător.

Suspendarea executării în cazul *cererii de revizuire*.

Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cautiuni. Dispozițiile art. 484 se aplică în mod corespunzător.

Suspendarea executării silite în temeiul *contestației la executare*.

Art. 719 C. proc. civ. : Suspendarea executării

(1) Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.

(2) Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cautiune, calculată la valoarea obiectului contestației, după cum urmează:

a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei;

b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depășește 10.000 lei;

c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depășește 100.000 lei;

d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depășește 1.000.000 lei.

(3) Dacă obiectul contestației nu este evaluabil în bani, cautiunea va fi de 1.000 lei, în afara de cazul în care legea dispune altfel.

(4) Suspendarea executării este obligatorie și cautiunea nu este necesară dacă:

1. hotărârea sau înscrisul care se execută nu este, potrivit legii, executoriu;

2. înscrisul care se execută a fost declarat fals printr-o hotărâre judecătorească dată în prima instanță;

3. debitorul face dovada cu înscris autentic că a obținut de la creditor o amânare ori, după caz, beneficiază de un termen de plată.

(5) Dacă bunurile urmarite sunt supuse pieririi, degradării, alterării sau depreciării, se va suspenda numai distribuirea pretului obținut din valorificarea acestor bunuri.

(6) Asupra cererii de suspendare instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, chiar și înaintea termenului fixat pentru judecarea contestației.

Părțile vor fi întotdeauna citate, iar încheierea poate fi atacată, în mod separat, numai cu apel sau, dacă este pronunțată de curtea de apel, numai cu recurs, în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru cea lipsă. (Legea nr. 17/2017): *Recursul poate fi exercitat împotriva încheierii de soluționare a cererii de suspendare, în ipoteza în care o astfel de încheiere este pronunțată de curtea de apel. Dacă încheierea prin care s-a soluționat cererea de suspendare a executării silite a fost pronunțată de curtea de apel, împotriva acesteia este deschisă calea de atac a recursului, care se va judeca de Înalta Curte de Casație și Justiție.*

(7) Dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cautiunea, instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cautiunea depusă potrivit prezentului alineat rămâne indisponibilizată chiar dacă cererea de suspendare provizorie este respinsă și este deductibilă din cautiunea finală stabilită de instanța, dacă este cazul.

Art. 718, alin. (7) din cartea V, titlul I, capitolul VI modificat de Art. I, punctul 38. din Legea 138/2014

(8) Încheierea prin care s-a dispus suspendarea executării silite se comunică din oficiu și de îndată executorului judecătoresc.

Instanța nu va putea dispune suspendarea executării silite sub condiția plății ulterioare a cauțiunii, prin urmare aceasta trebuie consemnată anterior de către solicitant în condițiile art. 1057 C. proc. civ.

Plata cauțiunii nu reprezintă o condiție suficientă pentru instanță în vederea dispunerii suspendării executării silite, aceasta trebuind să fie însoțită de o indicare a motivelor de fapt care ar impune o astfel de măsură cu caracter excepțional, motive care trebuie să evidențieze existența unui risc real de prejudiciere gravă și iremediabilă a debitorului. Efectul suspensiv nu operează automat de la momentul consemnării cauțiunii.

Cu titlu excepțional, doar în cazuri urgente și dacă s-a plătit cautiunea prevăzută de lege, la cererea contestatorului, *instanța poate dispune suspendarea provizorie a executării silite până la soluționarea cererii de suspendare principale.*

În ceea ce privește cerința urgenței, legiuitorul nu a reglementat în mod expres criteriile după care ar putea fi calificată o situație ca fiind urgentă, rămânând practic ca instanțele de judecată să aprecieze acest lucru, de la caz la caz.

În practică s-a evidențiat faptul că urgența *presupune existența unei situații obiective care justifică luarea unei măsuri de suspendare a executării silite*, excepție de la regula după care titlurile executorii trebuie puse în executare într-un termen scurt.

Astfel de situații obiective pot consta în: impactul pe care continuarea executării silite l-ar putea avea asupra activității acestuia, necesitatea evitării unor pagube semnificative și iremediabile sau cu consecințe greu de înlăturat în viitor, situația deosebită a contestatorului sau dificultatea întoarcerii executării ca urmare a desființării formelor de executare.

Cu titlu de exemplu concret, în doctrină au fost enumerate următoarele cazuri din practica judiciară, cu privire la care instanțele au apreciat că există urgență în vederea dispunerii suspendării provizorii: aparența calității de coproprietar a terțului contestator asupra bunului urmărit și care a fost scos la licitație publică; contestarea legalității titlului în baza căruia se face executarea silită având ca obiect predarea silită imobiliară; înscrierea în fals împotriva semnăturii de pe biletul la ordin care constituie titlu executoriu; caracterul incert al creanței; inexistența unei obligații stabilite prin titlul executoriu pus în executare împotriva contestatarilor etc.

Momentul până la care produce efecte soluția de admitere a cererii de suspendare a executării silite – *până la soluționarea de prima instanță a contestației la executare*.

Efectele suspendării executării silite:

- oprirea cursului urmăririi silite pe perioada în care aceasta operează;
- suspendarea executării înseamnă înghețarea acesteia în starea în care se află;
- actele de executare silită deja efectuate nu vor fi desființate;
- acordarea suspendării executării silite nu are drept efect desființarea măsurilor de indisponibilizare luate prin declanșarea executării silite. Efectul suspendării constă în oprirea procedurii de urmărire în stadiul în care se găsește la momentul respectiv, iar nu în desființarea executării silite;
- pe perioada suspendării executării, este interzisă efectuarea oricărui act de executare sub sancțiunea nulității.
- actele de executare efectuate în ziua soluționării cererii având ca obiect suspendarea, fie și provizorie, a executării silite sunt desființate de drept prin efectul admiterii cererii de suspendare și a contestației la executare (art. 700 alin. 3 ind.1 C. proc. civ.).
- continuarea executării se dispune de executorul judecătoresc prin proces-verbal, soluționarea cererii de executare rămâne în atribuția aceluiași organ de executare.

TITLUL EXECUTORIU

Definiție: Titlul executoriu este înscrisul care este întocmit potrivit prevederilor legale, și care permite punerea în executare a creanței pe care o constată prin mijloacele permise de lege.

Lipsa titlului executoriu nu permite pornirea executării silite, iar dacă, totuși, s-au făcut acte de executare se poate obține anularea lor pe calea contestației la executare.

Art. 641 C. pr. civ.: Înscrisurile sub semnătură privată: Înscrisurile sub semnătură privată titluri executorii numai în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege. Orice clauză sau convenție contrară este nulă și considerată astfel nescrisă. Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile.

Titlul *executoriu convențional* nu este admisibil. Părțile nu pot atribui, prin manifestarea lor de voință, valoare de titlu executoriu unui înscris, față de dispozițiile art. 632 alin. 2. și art. 641 C. pr. civ. Principiul libertății de voință a părților, consacrat de art. 1169 C. civ., cunoaște limitări impuse impuse de același text de lege, și anume ordinea publică și bunele moravuri, prin *ordine publică* înțelegându-se inclusiv ordinea de drept, titlurile executorii care permit declanșarea fazei executării silite interesând societatea în ansamblul său.

Art. 632: Temeiul executării silite

(1) Executarea silita se poate efectua numai în temeiul unui titlu executoriu.

(2) Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute la art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.

Art. 632, alin. (2) din cartea V, titlul I, capitolul II modificat de Art. I, punctul 16. din Legea 138/2014

Hotărârile judecătorești

Principalul titlu executoriu este reprezentat de hotărârea judecătorească pronunțată în diferite materii, inclusiv în procesele penale în ceea ce privește pretențiile civile (despăgubiri, cheltuieli de judecată). Pentru a putea fi pusă în

executare, hotărârea trebuie să îndeplinească anumite cerințe stabilite de lege, și anume, ca hotărârea să fie executorie sau să fi rămas definitivă.

Art. 633 C. pr. civ.: Hotararile executorii.

Sunt hotarari executorii:

- 1.hotararile date in apel, daca prin lege nu se prevede altfel;
- 2.hotararile date in prima instanta, fara drept de apel, ori cele in legatura cu care partile au convenit sa exercite direct recursul, potrivit art. 459 alin. (2).

Art. 634 C. pr. civ.: Hotararile definitive

(1) Sunt hotarari definitive:

- 1.hotararile care nu sunt supuse apelului si nici recursului;
- 2.hotararile date in prima instanta, fara drept de apel, neatacate cu recurs;
- 3.hotararile date in prima instanta, care nu au fost atacate cu apel;
- 4.hotararile date in apel, fara drept de recurs, precum si cele neatacate cu recurs;
- 5.hotararile date in recurs, chiar daca prin acestea s-a solutionat fondul pricinii;
- 6.orice alte hotarari care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.

(2) Hotararile prevazute la alin. (1) devin definitive la data expirarii termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, dupa caz, la data pronuntarii.

Art. 635 C. pr. civ. : Hotararile arbitrale si alte hotarari ale organelor cu atributii jurisdictionale

Pot fi puse in executare hotararile arbitrale investite cu formula executorie, chiar daca sunt atacate cu actiunea in anulare, precum si alte hotarari ale organelor cu atributii jurisdictionale ramase definitive, ca urmare a neatacarii lor in fata instantei judecatoresti competente, daca sunt investite cu formula executorie.

Art. 635 C. pr. civ.din cartea V, titlul I, capitolul II modificat de Art. I, punctul 17. din Legea 138/2014.

Atributul de titlu executoriu este dobândit de către hotărârea judecătorească în condițiile prevăzute de lege potrivit art. 632 alin. (2) C. pr. civ. *așadar înainte de aplicarea formulei executorii sau de încuviințarea executării silită*. Titlul executoriu, având forța executorie ce îi este atașată legal, preexistă executării înseși. Calitatea de titlu executoriu a actului jurisdicțional conferă acestuia forța executorie și nu aplicarea formulei executorii care nu mai reprezintă în prezent nimic altceva decât o simplă formalitate concepută de lege drept ultima etapă a procedurii de încuviințare a executării silită și care marchează finalizarea acestei proceduri dând dreptul trecerii efective la executarea silită.

Hotărârile arbitrale

Spre deosebire de hotărârea judecătorească, hotărârea arbitrală este pronunțată într-o jurisdicție aleasă de părți, se pronunță într-un litigiu patrimonial susceptibil de tranzacție, soluția acesteia poate fi rezultatul aplicării uzanțelor.

Potrivit art. 606 C. pr. civ., hotărârea arbitrală este definitivă și obligatorie. Aceasta se aduce la îndeplinire de bunăvoie de către partea împotriva căreia s-a pronunțat, existând posibilitatea ca în hotărâre să se prevadă un termen pentru aducerea acesteia la îndeplinire. În caz contrar, potrivit art. 615 C. pr. civ., hotărârea constituie titlu executoriu și se execută silit întocmai ca și o hotărâre judecătorească.

Art. 635 C. pr. civ. Hotărârile arbitrale și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale pot fi puse în executare hotărârile arbitrale, chiar dacă sunt atacate cu acțiunea în anulare, precum și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale rămase definitive, ca urmare a neatacării lor în fața instanței judecătorești competente.

Art. 603 alin. (3) C. pr. civ. prevede: În cazul în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau de constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanței judecătorești ori notarului public pentru a obține o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea de către instanța judecătorească ori de către notarul public a respectării condițiilor și după îndeplinirea procedurilor impuse de lege și achitarea de către părți a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară și se va realiza transferul de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză. Dacă hotărârea arbitrală *se execută silit, verificările prevăzute în prezentul alineat vor fi efectuate de către instanță, în cadrul procedurii de încuviințare a executării silit.*

Art. 615 C. pr. civ. Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit întocmai ca o hotărâre judecătorească. Dispozițiile art. 603 alin. (3) rămân aplicabile. (Legea nr. 17/2017).

Hotărârile judecătorești străine și tranzacțiile judiciare încheiate în străinătate

Condițiile de recunoaștere și executare a hotărârilor judecătorești străine sunt reglementate în art. 1094-1109 C. pr. civ., aceste dispoziții aplicându-se și tranzacțiilor judiciare încheiate în străinătate. Conform art. 1093 C. pr. civ., termenul de hotărâri străine se referă la actele de jurisdicție contencioasă sau necontencioasă ale instanțelor judecătorești, cele notariale precum și cele ale oricăror autorități competente dintr-un stat ne-membru al Uniunii Europene.

Formalitatea recunoașterii prezintă importanță deoarece prin intermediul acestuia se conferă autoritate de lucru judecat hotărârii în țara de executare. Potrivit art. 1095 C. pr. civ., hotărârile străine sunt recunoscute de plin drept în România: dacă se referă la statutul personal al cetățenilor statului unde au fost pronunțate; dacă, fiind pronunțate într-un stat terț, au fost recunoscute mai întâi în statul de cetățenie al fiecărei părți ori, în lipsă de recunoaștere au fost pronunțate în baza legii determinate ca aplicabilă conform dreptului internațional privat român; nu sunt contrare contrare ordinii publice; și a fost respectat dreptul la apărare. Hotărârile referitoare la alte procese decât cele arătate în art. 1095 C. pr. civ. pot fi recunoscute în România, potrivit art. 1096 C. pr. civ., dacă: hotărârea este definitivă potrivit legii statului unde a fost pronunțată; instanța care a pronunțat-o a avut, potrivit legii statului de sediu, competența să judece procesul fără însă a fi întemeiată exclusiv pe prezența pârâtului ori a unor bunuri ale sale fără legătură directă cu litigiul în statul de sediu al respectivei jurisdicții; există reciprocitate în ceea ce privește efectele hotărârii străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea.

Alte înscrisuri - titluri executorii - art. 638 C. pr. civ.

(1) Sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silita:

1. încheierile și procesele-verbale întocmite de executorii judecătorești care, potrivit legii, constituie titluri executorii;
2. înscrisurile autentice, în cazurile prevăzute de lege;
3. titlurile executorii notariale emise în condițiile prevăzute de lege;
4. titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie.

(2) Suspendarea executării titlurilor prevăzute la alin. (1) pct. 2 și 3 poate fi cerută și în cadrul acțiunii de fond având ca obiect desființarea lor. Dispozițiile art. 718 se aplică în mod corespunzător.

Înscrisurile autentice constituie titluri executorii. Acesta este definit la art. 269 C. pr. civ. și reprezintă înscrisul întocmit sau, după caz, primit și autentificat de o autoritate publică, de notarul public sau de către o altă persoană investită de stat cu autoritate publică, în forma și condițiile stabilite de lege; este, de asemenea, autentic orice alt înscris emis de către o autoritate publică și căruia legea îi conferă acest caracter.

Art. 641 C. pr. civ. : Înscrisurile sub semnătură privată sunt titluri executorii, numai dacă sunt înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile anume prevăzute de lege. Orice clauză sau convenție contrară este nulă și considerată astfel nescrisă. Dispozițiile art. 664 și următoarele sunt aplicabile. (Legea nr. 17/2017).

Pentru înscrisurile considerate executorii doar dacă au *dată certă*, aceasta implică în mod obligatoriu conform art. 641 C. pr. civ., existența unei înregistrări într-un registru public ele fiind titluri executorii, *numai dacă sunt înregistrate în registrele publice*. (Legea nr. 17/2017).

Contractul de asistență juridică.

Contractul de asistență juridică se încheie în forma scrisă, cerută *ad probationem* și dobândește dată certă prin înregistrarea sa în registrul oficial de evidență al avocatului, indiferent de modalitatea în care a fost încheiat.

Potrivit art. 31 alin. 3 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, *contractul de asistență juridică legal încheiat este titlu executoriu* cu privire la restanțele din onorariu și alte cheltuieli efectuate de avocat în interesul clientului

Contractul de locațiune Art. 1798 C. civ. Caracterul executoriu

Contractele de locațiune încheiate prin înscris sub semnătură privată care au fost înregistrate la organele fiscale, precum și cele încheiate în formă autentică constituie titluri executorii pentru plata chiriei la termenele și în modalitățile stabilite în contract sau, în lipsa acestora, prin lege.

În ceea ce privește contractul de locațiune, pentru a fi calificat ca având natura unui titlu executoriu pentru plata chiriei, acesta trebuie să îndeplinească

condițiile prevăzute de art. 1798 C. civ, și anume: contractul să fie încheiat în formă autentică sau în forma unui înscris sub semnătură privată înregistrat la organul fiscal; termenul pentru plata chiriei și modalitățile de achitare prevăzute în contract sau prin lege să fie împlinite.

Contractul de arendare. Art. 1845 C. civ. Caracterul executoriu.

Contractele de arendare încheiate în formă autentică, precum și cele înregistrate la consiliul local constituie, în condițiile legii, titluri executorii pentru plata arendeii la termenele și în modalitățile stabilite în contract.

Contractul de arendare este are ca obiect bunuri agricole. Acesta, pentru a constitui titlu executoriu conform art. 1845 C. civ., trebuie întocmit fie în formă autentică, fie sub forma unui înscris sub semnătură privată înregistrat la consiliul local, iar termenul și modalitățile de plată a arendeii să fie împlinite conform dispozițiilor contractuale.

Contractul de comodat. Art. 2157 C. civ. Titlul executoriu.

(1) În ceea ce privește obligația de restituire, contractul de comodat încheiat în formă autentică sau printr-un înscris sub semnătură privată cu dată certă constituie titlu executoriu, în condițiile legii, în cazul încetării prin decesul comodatarului sau prin expirarea termenului.

(2) Dacă nu s-a stipulat un termen pentru restituire, contractul de comodat constituie titlu executoriu numai în cazul în care nu se prevede întrebuințarea pentru care s-a împrumutat bunul ori întrebuințarea prevăzută are un caracter permanent.

Pentru a constitui titlu executoriu, contractul de comodat trebuie să îndeplinească, potrivit art. 2157 alin. 1 C. civ., următoarele cerințe: să fie încheiat în formă autentică sau prin înscris sub semnătură privată cu dată certă; să intervină decesul comodatarului sau să se îndeplinească termenul pentru care a fost încheiat contractul. Potrivit art. 2165 C. civ., aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător și împrumutului de consumație.

În schimb, dacă nu s-a stipulat un termen pentru restituire, contractul de comodat constituie titlu executoriu, conform art. 2157 C. civ., numai în cazul în care nu se prevede întrebuințarea pentru care s-a împrumutat bunul ori întrebuințarea prevăzută are un caracter permanent.

Potrivit art. 641 C. pr. civ. înscrisul sub semnătură privată cu dată certă trebuie să fie înregistrat în registrele publice. (Legea nr. 17/2017).

Împrumutul de consumație. Art. 2165 C. civ. Titlul executoriu. Dispozițiile art. 2.157 alin. (1) se aplică în mod corespunzător și împrumutului de consumație.

Contractul de ipotecă. Art. 2431 C. civ. Contractele de ipotecă valabil încheiate sunt, în condițiile legii, titluri executorii.

Codul civil extinde reglementarea ipotecii, astfel încât, potrivit art. 2350 C. civ., aceasta poate purta atât asupra bunurilor imobile, cât și mobile, corporale sau incorporale. În al doilea rând, conform art. 2431 C. civ., contractele de ipotecă valabil încheiate sunt, în condițiile legii, titluri executorii.

Potrivit art. 2378 C. civ., contractul de ipoteca imobiliară se încheie în formă autentică de către notarul public, sub sancțiunea nulității absolute. În ceea ce privește ipoteca mobilă, aceasta se constituie prin încheierea contractului în forma autentică sau sub semnătură privată, sub sancțiunea nulității absolute.
Art. 2.378 C. civ.

Având în vedere dispozițiile art. 2494 C. civ. care statuează că dispozițiile privind executarea ipotecii mobiliare se aplică și pentru executarea *gajului*, trebuie recunoscut caracterul de titlu executoriu și contractului de gaj.

Vânzarea bunurilor mobile ipotecate se poate face numai în baza contractului de ipotecă investit cu formulă executorie. Cererea de investire întrerupe prescripția dreptului de a obține executarea silită.

Reglementarea prevăzută la art. 622 alin.5 Cod procedură civilă este menită să faciliteze executarea ipotecii mobiliare, oferindu-i creditorului un mijloc alternativ și, totodată, *o opțiune de a alege* între vânzarea directă a bunurilor și posibilitatea demarării executării silite cu concursul executorului judecătoresc.

Art. 2432 Codul civil. Alte căi de realizare a creanței.

Dispozițiile prezentului capitol nu aduc nicio atingere dreptului creditorului de a-și realiza creanța pe calea unei acțiuni personale sau de *a solicita luarea oricăror măsuri necesare pentru executarea ipotecii, potrivit Codului de procedură civilă.*

Biletul la ordin, cambia și cecul.

Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, art. 61 alin. (1)-(3) cu modificările și completările ulterioare și Legea nr. 59/1934 asupra cecului, art. 53 alin. (1)-(3) cu modificările și completările ulterioare, prevăd că *biletul la*

ordin, cambia și cecul sunt titluri executorii. Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite, în interpretarea art. 374¹ din Codul de procedură civilă din anul 1865 a statuat că biletul la ordin, cambia și cecul se investesc cu formulă executorie, pentru a fi puse în executare - respectiv în ambianța actualului Cod de procedură civilă biletul la ordin, cambia și cecul sunt titluri executorii și urmează să fie supuse procedurii încuviințării executării silite.

Contractul RCA.

Legea nr. 132 din 31 mai 2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.

Art. 5 alin. (3): Plata primelor de asigurare se face integral sau în rate conform acordului dintre asigurat și asigurătorul RCA. Contractul RCA produce efecte și în cazul în care rata primei de asigurare nu a fost plătită la termenul convenit între asigurat/contractant/utilizator și asigurătorul RCA, dacă asigurătorul RCA nu și-a exercitat dreptul de reziliere a contractului RCA. *Contractul RCA constituie titlu executoriu pentru ratele scadente și neachitate.*

Factura emisă pentru serviciile de utilități publice.

Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 (modificată prin Legea nr. 225/2016).

Art. 6¹: Factura emisă pentru serviciile de utilități publice constituie titlu executoriu.

Titlurile executorii europene- art. 636 Cod procedură civilă.

Titlurile executorii europene cu privire la care dreptul Uniunii Europene nu cere recunoașterea prealabilă în statul membru în care se va face executarea sunt executorii de drept, fără nicio altă formalitate prealabilă.

Titlul executoriu european este reglementat de:

- Regulamentul (CE) nr. 805/2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate,
- Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată.

- Regulamentul (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă,

Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Pe lângă Regulamentul (CE) nr. 805/2004 care reprezintă sediul materiei în privința titlului executoriu european, există și alte regulamente comunitare care privesc titlul executoriu european. Astfel potrivit art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, aceasta din urmă devenită executorie în statul membru de origine se recunoaște și se execută în celelalte state membre fără a fi necesară o declarație de constatare a forței executorii și fără ca recunoașterea acesteia să poată fi contestată. Totodată articolul 21 alin. (1) din același Regulament prevede că somația europeană de plată devenită executorie se execută în aceleași condiții ca o hotărâre executorie luată în statul membru de executare. Așadar în cazul somației de plată europene nu este necesară parcurgerea procedurii de certificare ca titlu executoriu european prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 805/2004 pentru ca hotărârea să poată fi pusă în executare într-un alt stat membru.

Un mecanism similar este prevăzut în art. 20 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă potrivit căruia o hotărâre pronunțată într-un stat membru în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este recunoscută și executată într-un alt stat membru fără să fie necesară o hotărâre de recunoaștere a caracterului executoriu și fără să existe vreo posibilitate de a se opune recunoașterii sale. Articolul 21 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 cuprinde dispoziții aproape identice cu art. 21 alin. (1) al Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 în sensul că orice hotărâre pronunțată în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă este executată în aceleași condiții ca și o hotărâre pronunțată în statul membru în care are loc executarea.

Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, intrat în vigoare la data de 10 ianuarie 2015 reia la rândul său aceleași prevederi în cuprinsul art. 39 și 41 în sensul că o hotărâre pronunțată într-un stat membru care este

executorie în statul membru respectiv este executorie în celelalte state membre fără a fi necesară o hotărâre de încuviințare a executării și că, o hotărâre pronunțată într-un stat membru care este executorie în statul membru solicitat, este executată în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în statul membru solicitat.

În cazul acestor două Regulamente europene hotărârile judecătorești respective *reprezintă în sine titluri executorii europene fără a mai fi necesară niciun fel de altă operațiune prealabilă în sensul investiției lor cu acest atribut*. Titlul executoriu european este o calitate imanentă a acestui gen de hotărâri judecătorești.

Scopul Regulamentului (CE) nr. 805/2004 este precizat chiar în preambulul acestuia, la punctul 8, acesta fiind „*accelerarea și simplificarea executării în alt stat membru altul decât cel în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească prin eliminarea tuturor măsurilor intermediare care se iau înaintea executării în statul membru în care se solicită aceasta*”. Așadar o hotărâre judecătorească care a fost certificată ca titlu executoriu european de către instanța judecătorească de origine ar trebui tratată, în scopul executării, ca și cum aceasta ar fi fost pronunțată în statul membru în care s-a solicitat executarea.

Regulamentul (CE) nr. 805/2004 elimină procedura greoaie de exequatur, adică, atât procedura recunoașterii, cât și aceea a încuviințării executării silite, întrucât, așa cum se prevede în art. 5 al acestuia, o hotărâre judecătorească care a fost certificată ca titlu executoriu european în statul membru de origine este recunoscută și executată în celelalte state membre, fără a mai fi necesară încuviințarea executării și fără a fi posibilă contestarea recunoașterii sale.

În ceea ce privește conținutul noțiunii de hotărâre judecătorească, potrivit art 4 pct. 1 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, aceasta este orice hotărâre pronunțată de o instanță judecătorească dintr-un stat membru, oricare ar fi denumirea care i se dă, precum „decizie”, „sentință”, „ordonanță” sau „hotărâre de executare”, precum și „stabilirea de către grefier a sumei reprezentând cheltuielile de judecată”.

Până la pronunțarea hotărârii judecătorești, nu este necesară existența unui element de extraneitate, cu alte cuvinte, litigiul nu trebuie să aibă un caracter transfrontalier, atât creditorul, cât și debitorul putând fi cetățeni români, cu domiciliul în România etc. Esențial pentru ca o hotărâre să fie certificată titlu executoriu european pentru creanțe necontestate este ca, cel puțin la momentul

executării ei, litigiul să dobândească un caracter transfrontalier, adică să se pună problema executării silite asupra bunurilor debitorului aflate pe teritoriul altui stat din Uniune.

Conform art. 2 alin. 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, acesta se aplică în materie civilă și comercială, fiind excluse din sfera sa de reglementare domenii precum: *starea și capacitatea persoanelor fizice, regimurile matrimoniale, testamentele și succesiunile, falimentele, procedurile de dizolvare a societăților comerciale sau a altor persoane juridice insolvente, concordatele și alte proceduri similare, securitatea socială, arbitrajul, chestiunile de domeniul fiscal, vamal sau administrativ, răspunderea statului pentru acte sau omisiuni comise în exercitarea autorității publice.*

Condiții:

În centrul sistemului promovat de Regulamentului (CE) nr. 805/2004 se află creanța considerată ca fiind necontestată. O creanță se consideră *necontestată* atunci când debitorul:

- a) *a recunoscut-o în mod expres acceptând-o sau recurgând la o tranzacție care a fost aprobată de o instanță judecătorească sau încheiată în fața unei instanțe judecătorești în cursul unei proceduri judiciare;*
- b) *nu i s-a opus niciodată, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru de origine, în cursul procedurii judiciare;*
- c) *nu s-a prezentat sau nu a fost reprezentat în cadrul unei ședințe de judecată privind această creanță după ce a contestat-o inițial în cursul procedurii judiciare, cu condiția ca atitudinea sa să fie asimilabilă unei recunoașteri tacite a creanței sau a faptelor invocate de creditor în temeiul legislației statului membru de origine*
- d) *a recunoscut-o în mod expres într-un act autentic.*

Potrivit aceluiași art. 6 din Regulament, pentru certificarea unei hotărâri judecătorești cu valoare de titlu executoriu european trebuie să fie îndeplinite *încă patru alte cerințe* pe lângă cele analizate deja. Aceste cerințe prevăzute de art. 6 alin. 1 lit a) – d) trebuie să fie îndeplinite *cumulativ*.

1. Hotărârea judecătorească privind o creanță necontestată trebuie să fie *executorie* în statul membru de origine.

2. Hotărârea judecătorească privind o creanță necontestată trebuie să fie compatibilă cu dispozițiile în materie de competență prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 capitolul II secțiunile 3 și 6.

3. Procedura judiciară din statul membru de origine să îndeplinească cerințele prevăzute de capitolului III în cazul unei creanțe necontestate în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (b) sau (c) .

4. O ultimă condiție impusă de art. 6 alin. 1 lit d) din Regulament prevede ca hotărârea să fi fost pronunțată în statul membru în care *debitorul își are domiciliul în sensul articolului 59 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001*.

Regulamentul 805/2004 dă o interpretare proprie noțiunii de consumator, în sensul că se referă exclusiv la *debitor, care dacă este o persoană ce a încheiat un contract pentru o utilizare care se poate considera ca fiind străină de activitatea sa profesională este considerat consumator și pe cale de consecință este protejat în sensul că hotărârea judecătorească nu poate fi certificată ca titlu executoriu european decât dacă a fost pronunțată în statul membru în care debitorul își are domiciliul*.

Competența certificării ca titlu executoriu european diferă în funcție de felul titlului executoriu. În cazul în care este vorba despre o hotărâre judecătorească, inclusiv cea care constată o tranzacție judiciară sau o altă învoială a părților în condițiile legii, certificarea este de competența primei instanțe potrivit art. 2 alin. 1 din legea nr. 191 din 19 iunie 2007. Prin primă instanță trebuie să se înțeleagă acea instanță care a avut competența să soluționeze cauza în fond în primă instanță. Așadar instanța competentă poate fi în principiu o judecătorie, un tribunal sau o curte de apel. Dacă însă titlul executoriu este un act autentic, certificarea este întotdeauna de competența judecătoriei în a cărei circumscripție se află emitentul actului. Instanța se pronunță asupra cererii de eliberare a certificatului prin încheiere, fără citarea părților. Încheierea prin care cererea a fost admisă nu este supusă niciunei căi de atac potrivit art. 3 alin. 2 din legea nr. 191 din 19 iunie 2007. Textul legislativ este în concordanță cu art. 10 pct. 4 din Regulament care prevede că eliberarea unui certificat de titlu executoriu european nu poate fi supusă niciunei căi de atac. Pe lângă încheierea respectivă instanța trebuie să dispună eliberarea certificatului european completând obligatoriu Anexa I, II sau III a Regulamentului (CE) nr. 805/2004. Așadar procedura certificării *este compusă*

din două etape. Instanța urmează să pronunțe atât o încheiere prin care să dispună eliberarea certificatului de titlu executoriu european cât și să compelteze în mod corespunzător Anexa I, II sau III a Regulamentului (CE) nr. 805/2004 care va însoți respectiva încheiere. Certificatul se eliberează creditorului și se comunică, în copie, debitorului. Încheierea prin care cererea a fost respinsă este supusă recursului, în termen de 5 zile de la pronunțare, pentru creditorul prezent, și de la comunicare, pentru cel care a lipsit.

Retragerea titlului executoriu european poate fi dispusă potrivit art. 10 alin. (1) lit. b) din Regulamentul nr. 805/2004, „*în cazul în care este evident că certificatul a fost eliberat în mod neîntemeiat, având în vedere cerințele prevăzute de prezentul regulament*”. Regulamentului (CE) nr. 805/2004 oferă și *calea de atac* împotriva unei certificări nelegale a titlului executoriu european. Motivele solicitării retragerii sunt cele referitoare la neîndeplinirea condițiilor legale de certificare prevăzute în tot cuprinsul Regulamentului și în special în cuprinsul art. 6 din Regulament.

Motivul prevăzut de punctul 6.1 din Anexa VI a Regulamentului (CE) nr. 805/2004 respectiv acela că hotărârea judecătorească certificată conținea un contract de consum, însă a fost pronunțată într-un stat membru, în care consumatorul nu își are domiciliul în sensul articolului 59 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 este un motiv distinct de retragere a titlului executoriu european.

După cum se poate lesne observa titlul sub care este plasat art. 5 al Regulamentului (CE) nr. 805/2004 este intitulat în mod sugestiv : *Eliminarea procedurii de exequatur*. Așadar ceea ce s-a dorit a fi înlăturat prin art. 5 al Regulamentului (CE) nr. 805/2004 și prin intermediul celorlalte regulamente europene la care ne-am referit mai sus este procedura de *exequatur*, acesta fiind înțelesul sintagmei: „fără a fi necesară încuviințarea executării”. Textul art. 5 al Regulamentului (CE) nr. 805/2004 *nu înlătură necesitatea parcurgerii procedurii încuviințării executării silite reglementată de art. 666 C.pr.civ.* ci pe aceea a parcurgerii procedurii încuviințării executării hotărârii străine pe teritoriul României reglementată de art. 1.103-1.110. C.pr.civ.

Între procedura încuviințării executării silite reglementată de art. 666 C.pr.civ., și procedura încuviințării executării hotărârii străine pe teritoriul României reglementată de art. 1.103-1.110 C.pr.civ. pot fi făcute următoarele delimitări:
- încuviințarea executării silite reglementată de art. 666 C.pr.civ. are drept scop exercitarea unei verificări prealabile din partea instanței de executare

menită să prevină trecerea directă la efectuarea unor acte de executare silită propriu-zise în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de formă sau de fond prevăzute de lege pentru a permite creditorului să solicite executorului judecătoresc să recurgă, simultan sau succesiv la toate modalitățile de executare prevăzute de lege pentru realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu;

- procedura încuviințării executării hotărârii străine pe teritoriul României reglementată de art. 1.103-1.110 C.pr.civ., denumită și procedura de *exequatur*, are drept scop încuviințarea executării unei hotărâri pronunțată de instanțele judecătorești dintr-o altă țară pe teritoriul României cu condiția ca aceste hotărâri străine să nu intre în sfera de reglementare a regulamentelor europene menționate mai sus;

- încuviințarea executării denumită și procedura de *exequatur* este o procedură judiciară în cadrul căreia, în urma controlului exercitat asupra hotărârii judecătorești străine de către instanțele statului căruia i se cere executarea, hotărârea străină este declarată executorie.

DECLANȘAREA EXECUTĂRII SILITE

Cererea de executare silită

Mențiunile pe care trebuie să le cuprindă cererea de executare:

Art. 664 Cod procedură civilă: Cererea de executare silita.

(1) Executarea silita poate porni numai la cererea creditorului, daca prin lege nu se prevede altfel.

(2) Cererea de executare silita se depune, personal sau prin reprezentant legal ori conventional, la biroul executorului judecătoresc competent ori se transmite acestuia prin posta, curier, telefax, posta electronica sau prin alte mijloace ce asigura transmiterea textului si confirmarea primirii cererii de executare cu toate documentele justificative.

(3) Cererea de executare silita, in afara mentiunilor prevazute la art. 148, va cuprinde:

a) numele, prenumele si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul creditorului si debitorului;

b) bunul sau, dupa caz, felul prestatiei datorate;

c) modalitatile de executare solicitate de creditor.

(4) La cerere se vor atasa titlul executoriu in original sau in copie legalizata, dupa caz, si dovada achitarii taxelor de timbru, inclusiv timbrul judiciar, precum si, daca este cazul, inscrisurile anume prevazute de lege.

Creditorul este cel care depune cererea, care va cuprinde numele și sediul executorului, numele, prenumele-denumirea și domiciliul/sediul creditorului și al debitorului, numele și prenumele, domiciliul sau sediul reprezentanților, bunul sau felul prestației datorate, modalitățile de executare solicitate, motivele cererii, semnătura, alte mențiuni: adresă electronică, telefon, fax etc.)

Se depune, personal sau prin reprezentant legal ori convențional, la biroul executorului judecătoresc competent ori se transmite acestuia prin poștă, curier, telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea

textului și confirmarea primirii cererii de executare cu toate documentele justificative.

La cererea de executare se vor atașa titlul executoriu în original sau în copie legalizată și dovada achitării taxelor de timbru, inclusiv timbrul judiciar, precum și, dacă este cazul, înscrisurile anume prevăzute de lege.

Înregistrarea cererii de executare

De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc va dispune prin încheiere motivată înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului execuțional sau după caz va refuza motivat deschiderea dosarului execuțional.

Art. 665 Cod procedură civilă: (1) De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare.

(2) Încheierea prevăzută la alin. (1) se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii prevăzute la alin. (1), la instanța de executare.
(Art. 665 Cod procedură civilă reprodus conform O.U.G. nr. 1/2016)

Executorul verifică cerințele extrinseci și intrinseci ale cererii de executare silită prevăzute de art. 664 Cod procedură civilă.

Motivele pentru care un executor judecătoresc poate refuza încuviințarea executării silite pot fi multiple : lipsa semnăturii, lipsa titlului executoriu în original sau în copie legalizată, lipsa dovezii calității de reprezentant, taxele de timbru sau timbrele judiciare prevăzute de lege, necompetența executorului. Ar trebui să fie motive diferite de cele verificate de instanța de executare potrivit art. 666 alin. (5) Cod procedură civilă.

Executorul judecătoresc nu poate refuza deschiderea executării silite pe motiv de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

Refuzul executorului de deschidere a procedurii de executare se poate ataca de creditor prin *plângere*, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii la instanța de executare. Plângerea se soluționează *în procedura necontencioasă, cu citarea creditorului, fără citarea executorului judecătoresc* potrivit art. 527

Cod procedură civilă. Hotărârea instanței de executare se atacă cu apel în 10 zile de la comunicare potrivit art. 651 alin. (4) Cod procedură civilă.

Încuviințarea executării silite

O.U.G. nr. 1/2016 a modificat regimul juridic al încuviințării executării silite ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 895/2015: în esență se revine la soluția legislativă anterioară a înglobării investiției cu formulă executorie în procedura încuviințării executării silite.

Art. 666 Cod procedură civilă prevede: (1) În termen de maximum 3 zile de la înregistrarea cererii, executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie certificată de el pentru conformitate cu originalul, cererea creditorului, titlul executoriu, încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru.

(2) Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la instanță, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare. Încheierea se comunică din oficiu, de îndată, executorului judecătoresc, precum și creditorului. (Legea nr. 17/2017).

(3) Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 233 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

(4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

(5) Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;

2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;
3. Înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege;
4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
5. debitorul se bucură de imunitate de executare;
6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
7. există alte impedimente prevăzute de lege.

(6) Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, însă poate fi cenzurată în cadrul contestației la executare silită, introdusă în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile art. 712 alin. (3) rămân aplicabile.

(7) Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai cu apel exclusiv de creditor, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea prin care se soluționează apelul se comunică, din oficiu, de îndată, și executorului judecătoresc. (Legea nr. 17/2017).

(8) În partea finală a încheierii de încuviințare a executării silite va fi adăugată formula executorie, cu următorul cuprins:

«Noi, Președintele României,

Dăm împuternicire și ordonăm executorilor judecătorești să pună în executare titlul (Aici urmează elementele de identificare a titlului executoriu.) pentru care s-a pronunțat prezenta încheiere de încuviințare a executării silite. Ordonăm agenților forței publice să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a tuturor actelor de executare silită, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea la îndeplinire a titlului executoriu, în condițiile legii. (Urmează semnătura președintelui completului și a grefierului) ».

Formula executorie poate fi definită în prezent drept mențiunea aplicată de către instanța de executare în partea finală a încheierii de încuviințare a executării silite prin care se ordonă organelor de executare silită să procedeze la aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în titlul executoriu.

Încuviințarea executării silite se face de către *instanța de executare* la cererea executorului judecătoresc sesizat de către creditor (excepția art.2442-2445 C.civ.).Competența instanței de executare atunci când încuviințează executarea silită are un caracter *exclusiv*. Necompetența *instanța de executare* atunci când aceasta încuviințează executarea silită conduce la *nulitatea necondiționată pe calea contestației la executare* atât a încheierii de încuviințare a executării silite cât și a tuturor actelor de executare îndeplinite ulterior.

Instanța de executare *este judecătoria în a cărei circumscriptie se afla, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului*, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se afla în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscriptie se afla, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se afla în țară, judecătoria în a cărei circumscriptie se afla sediul biroului executorului judecătoresc investit de creditor.

În cazul depășirii termenului de 3 zile de la înregistrarea cererii de către executorul judecătoresc sancțiunea nu este decăderea ci contestația la executare sau eventual înlocuirea executorului judecătoresc.

Încuviințarea executării silite se soluționează *în procedura necontencioasă, fără citarea părților, în camera de consiliu*.

Instanța de executare *nu poate respinge încuviințarea executării silite pe motiv de prescripție a dreptului de a cere executarea silită*.

Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;
3. Înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu întrunește toate condițiile de formă cerute de lege sau alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege;
4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
5. debitorul se bucură de imunitate de executare;
6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
7. există alte impedimente prevăzute de lege.

Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 233 alin. (1), arătarea *titlului executoriu* pe baza căruia se va face executarea, *suma*, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului și *modalitatea concretă de executare silită*, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

În partea finală a încheierii de încuviințare a executării silite va fi adăugată *formula executorie*.

Indiferent de soluția pronunțată, *încheierea trebuie comunicată atât creditorului, cât și executorului judecătoresc*.

Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai *cu apel exclusiv de creditor, în termen de 15 zile de la comunicare*.

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite *nu este supusă niciunei căi de atac*, însă poate fi cenzurată în cadrul contestației la executare silită în procedură contradictorie cu consecința în caz de admitere a anulării executării silite însăși. Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite *nu are autoritate de lucru judecat*.

Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc *să recurgă simultan sau succesiv la toate modalitățile de executare prevăzute de lege* în vederea realizării drepturilor sale..

Încuviințarea executării silite produce efecte *pe întreg teritoriul țării* adică dacă executorul judecătoresc inițial investit constată că nu sunt bunuri urmăribile în raza competenței sale teritoriale creditorul poate solicita instanței de executare înlocuirea executorului judecătoresc cu un altul competent teritorial fără a mai fi necesară o nouă încuviințare a executării silite.

Încuviințarea executării silite este de drept valabilă și *pentru titlurile executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate*, cum ar fi, spre exemplu, încheierea ce stabilește a cheltuielilor de executare sau încheierea prin care executorul judecătoresc se pronunță asupra plății sumei rezultate din executare.

Încheierea prin care s-a dispus încuviințarea executării silite poate fi supusă controlului instanței de executare pe calea *contestatiei la executare*, în condițiile legii. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi *atacată numai cu apel de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanța de executare*. Apelul se judecă în procedură necontencioasă, în camera de consiliu, cu citarea creditorului.

PERIMAREA EXECUTĂRII SILITE

Art. 697-699 Cod procedură civilă

Definiție: Perimarea este o sancțiune procesuală definitivă care constă în stingerea executării silite în stadiul în care se găsește, ca urmare a lipsei de stăruință a creditorului în încercarea de valorificare a dreptului recunoscut printr-un titlu executoriu.

Condițiile perimării:

- Existența unei cereri de executare silită.

- Rămânerea executării silite în nelucrare timp de 6 luni de zile. Termenul începe să curgă de la data cererii scrise formulate de executorul judecătoresc și adresată creditorului în vederea îndeplinirii unui act de executare sau demers necesar executării silite. Cererea formulată de executorul judecătoresc trebuie să îmbrace forma scrisă, ipoteza textului nefiind îndeplinită dacă solicitarea de îndeplinire a unui act de executare este adresată creditorului verbal sau telefonic. Termenul de perimare va începe să curgă de la data comunicării către creditor a acestei cereri, în conformitate cu prevederile art. 672 Cod procedură civilă . Actul de executare solicitat să fie un act sau demers ce se impune a fi îndeplinit de creditor cu necesitate, în caz contrar executorul judecătoresc fiind în imposibilitate de a continua procedura de executare.

- Rămânerea executării silite în nelucrare din culpa creditorului. Cerința culpei trebuie apreciată în contextul lipsei de diligență a creditorului în îndeplinirea unui act de executare sau demers necesar executării silite.

Aplicarea sancțiunii este condiționată de neîndeplinirea actului de executare sau demersului solicitat de executorul judecătoresc timp de 6 luni de la data formulării

Cererii (Întreruperea termenului de perimare).

Termenul de perimare este susceptibil și de suspendare. În caz de suspendare a executării, termenul de perimare curge de la încetarea suspendării. Termenul de perimare nu se suspendă, însă, pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului.

Constatarea perimării executării silite:

Competența de soluționare - aparține *instanței de executare*.

Legitimare procesuală activă în a invoca sancțiunea perimării executării are - executorul judecătoresc sau oricare parte interesată, neputând fi invocată din oficiu de către instanța de judecată.

Executorul judecătoresc poate ca, după împlinirea termenului legal de 6 luni în care creditorul a lăsat din culpa sa procedura de executare în nelucrare să solicite instanței de executare constatarea intervenirii sancțiunii perimării, pe calea unei simple cereri.

Orice parte interesată va putea să solicite constatarea perimării executării silite, pe calea unei cereri adresată instanței de executare. Termenul limită până la care se poate formula o astfel de cerere este data efectuării unui nou act de executare de care partea ia cunoștință, de natură a conduce la continuarea urmăririi silite, moment de la care partea trebuie să acționeze în sensul exercitării contestației la executare, în condițiile și termenele prevăzute de Codul de procedură civilă. În caz contrar intervine decăderea din acest drept. Dacă executorul judecătoresc continuă urmărirea silită după împlinirea termenului de perimare, orice parte interesată va putea solicita, pe calea contestației la executare, constatarea intervenirii perimării, cu consecința desființării actelor de executare.

Efectele perimării:

- desființarea tuturor actelor de executare îndeplinite, cu excepția celor care au dus la realizarea, în parte, a creanței cuprinse în titlul executoriu și a accesoriilor.
- sancțiunea se răsfrânge atât asupra actelor anterioare împlinirii termenului de perimare, cât și asupra celor întocmite ulterior, respectiv până în momentul constatării perimării, cu exceptarea acelor acte în baza cărora creanța creditorului a fost realizată parțial.
- dispozitivul încheierii prin care instanța constată perimarea executării silite trebuie să arate în concret actele de executare ce se păstrează în aplicarea excepției legale menționate - importanță – în eventualitatea unei noi cereri de executare silită, să se poată cunoaște cu precizie care este partea din creanță satisfăcută.

- această sancțiune nu se răsfrânge și asupra dreptului creditorului de a solicita o nouă executare silită, atâta timp cât acesta nu s-a prescris.
- dacă, după constatarea perimării executării, se face o nouă cerere de executare, se va parcurge procedura prevăzută de art. 665 Cpc, respectiv de înregistrare a cererii și de deschidere a procedurii de executare, urmată de procedura de încuviințare a executării silite, reglementată de art. 666 Cpc, după care se va face mai întâi o nouă somație, la care nu se va mai alătura titlul ce se execută.

AMÂNAREA EXECUTĂRII SILITE

Amânarea executării silite este reglementată expres în cuprinsul art. 700 alin. (1) C.pr.civ. potrivit căruia în afara altor cazuri prevăzute de lege, executorul judecătoresc nu poate amâna executarea decât dacă procedura de citare sau de întocmire a anunțurilor și publicațiilor de vânzare nu a fost îndeplinită sau dacă, la termenul stabilit, executarea nu poate fi efectuată datorită neîndeplinirii de către creditor a obligațiilor prevăzute la art. 647 alin. (1) C.pr.civ. Amânarea executării reprezintă o etapă în cursul executării silite care intervine pentru nersepectarea unor cerințe legale pentru continuarea sau finalizarea procedurii ori la cererea și cu acordul părților.

Un prim caz de amânare a executării este prevăzut de art. 700 alin. (1) C.pr.civ. potrivit căruia executorul judecătoresc va dispune prin încheiere amânarea executării silite dacă la termenul stabilit, executarea nu poate fi efectuată datorită *neîndeplinirii de către creditor a obligațiilor* prevăzute la art. 647 alin. (1) C.pr.civ. Amânarea executării silite intervine în cazul în care creditorul nu a acordat executorului judecătoresc, la cererea acestuia, sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire, în bune condiții, a executării silite, punându-i la dispoziție și mijloacele necesare în acest scop sau dacă nu a avansat cheltuielile necesare îndeplinirii actelor de executare, potrivit dispozițiilor luate de executorul judecătoresc. În acest caz executarea silită se *va amâna* pentru ca executorul judecătoresc să comunice creditorului obligația de a efectua un anumit demers sau de a avansa cheltuielile necesare îndeplinirii actelor de executare.

Un al doilea caz de amânare a executării silite prevăzut de art. 700 alin. (1) C.pr.civ. este atunci când procedura de citare a persoanelor care trebuiau încunoștințate de efectuarea executării silite nu a fost îndeplinită. Lipsa persoanelor legal citate nu justifică amânarea executării silite însă apreciem că amânarea este necesară atât în cazul în care procedura de citare a persoanelor care trebuiau încunoștințate de efectuarea executării silite nu a fost îndeplinită, cât și în ipoteza în care procedura de citare a fost îndeplinită nelegal. Sunt spre exemplu astfel de ipoteze: conexarea executărilor silite aflate pe rolul aceluiași executor când conexarea se dispune de executor prin încheiere dată cu *citarea părților* potrivit art. 654 alin. (5) C.pr.civ., introducerea din oficiu a debitorului principal în procedura de urmărire silită de către executorul judecătoresc prin *citarea* acestuia în condițiile art. 648 alin. (2) C.pr.civ., pornirea executării silite contra tuturor moștenitorilor care se realizează cu *citarea* acestora în temeiul art. 688 alin. (2) C.pr.civ., în cazul distribuirii sumei rezultate din vânzarea bunurilor urmărite când potrivit art. 869 alin. (3) C.pr.civ., debitorul, creditorii urmăritori, organele fiscale locale,

administratorii-sechestrului, adjudecatorul și titularii drepturilor și sarcinilor stinse prin adjudecare, vor fi înștiințați din oficiu de executorul judecătoresc despre fixarea termenului de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță, potrivit dispozițiilor privitoare la *comunicarea și înmânarea citațiilor*. Actele de procedură efectuate în cursul executării silite se comunică, dacă este cazul, potrivit art. 672 C.pr.civ., de către executorul judecătoresc personal ori prin intermediul agentului său procedural. În măsura în care comunicarea de către executorul judecătoresc personal ori prin intermediul agentului său procedural nu este posibilă, comunicarea și citarea se va face potrivit dispozițiilor legale de drept comun privind citarea și comunicarea actelor de procedură, dispoziții care se aplică în mod corespunzător. Când este necesară comunicarea unui act de procedură, acesta se face de către executor din oficiu, în caz contrar acesta urmând a amâna executarea silită în vederea citării persoanelor care trebuiau încunoștințate despre îndeplinirea actelor de executare.

Un al treilea caz de amânare a executării silite prevăzut de art. 700 alin. (1) C.pr.civ. este atunci când procedura de întocmire a anunțurilor și publicațiilor de vânzare mobilă sau imobiliară nu s-a întocmit potrivit dispozițiilor legale. Potrivit art. 766 alin. (1) C.pr.civ., la cererea părții interesate făcută, sub sancțiunea decăderii, înainte de începerea licitației, executorul judecătoresc *va amâna* vânzarea în cazul nerespectării termenelor de înștiințare a creditorului, debitorului sau terțului deținător ori, după caz, a termenelor de afișare sau publicare a vânzării. Amânarea executării silite în cadrul procedurii *urmăririi mobiliare* se justifică prin nerespectarea termenelor de înștiințare a creditorului, debitorului sau terțului deținător ori a termenelor de afișare sau publicare a vânzării, cu consecința prejudicierii părților. Tot în cadrul procedurii urmării mobiliare se poate cauza implicit amânarea vânzării în ipoteza prevăzută de art. 758 alin. (9) C.pr.civ., respectiv în ipoteza în care *expertul nu depune raportul de evaluare al bunurilor* în termenul fixat și dacă din cauza nerespectării acestui termen se cauzează amânarea vânzării.

În mod similar, în cadrul *urmării imobiliare*, art. 845 C.pr.civ. prevede că executorul judecătoresc *va amâna* vânzarea, din oficiu sau la cererea părții interesate, dacă se constată că nu au fost respectate termenele de înștiințare a debitorului sau a terțului dobânditor ori, după caz, cele de efectuare a publicității vânzării. În toate cazurile, partea interesată, dacă a fost prezentă, poate solicita amânarea vânzării prin cerere scrisă făcută înainte de începerea licitației, sub sancțiunea decăderii.

Deși alin. (1) al art. 700 C.pr.civ. enumeră în mod limitativ cazurile de amânare a executării silite, un alt caz de amânare implicită a executării silite este reprezentat de situația în care executorul judecătoresc întâmpină opunere

la efectuarea unui act de executare silită și este nevoit, ulterior în condițiile art. 659 C.pr.civ., să solicite concursul agenților forței publice (organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice) pentru îndeplinirea actului de executare, aspect care implică în mod implicit amânarea efectuării actului de executare. Textul art. 700 alin. (1) C.pr.civ. arată că amânarea executării silite se poate dispune în cazurile prevăzute de textul legal menționat precum și *în alte cazuri prevăzute de lege*. Astfel pot fi cazuri de amânare a executării silite identificarea de către executorul judecătoresc a unor impedimente la îndeplinirea actelor de executare silită care trebuie efectuate într-un anumit termen și care impun implicit amânarea executării silite.

Încheierea prin care executorul judecătoresc dispune amânarea executării silite se dă fără citarea părților, fiind executorie de drept urmând a se comunica părților care pot ataca măsura luată de executor în termen de 15 zile de la comunicare cu contestație la executare potrivit art. 657 alin. (3) C.pr.civ.

PREScripȚIA DREPTULUI DE A OBTINE EXECUTAREA SILITĂ

Definiție: mod de stingere a dreptului de a obține, prin constrângere, executarea unui titlu executoriu din cauza neexercitării lui în termenul prevăzut de lege sau de către părți.

Art. 2.500 Cod. Civil: În sensul prezentului titlu, prin drept la acțiune se înțelege dreptul de a constrânge o persoană, cu ajutorul forței publice, să execute o anumită prestație, să respecte o anumită situație juridică sau să suporte orice altă sancțiune civilă, după caz.

Art. 705-710 C. proc.civ.

Prescripția dreptului de a obține executarea silită este o cauza legală de stingere a forței executorii, a unui titlu executoriu, care stinge obligația debitorului de a se supune executării silite. Aceasta se înfățișează ca o sancțiune procesuală pentru creditor și ca un beneficiu legal pentru debitor.

Natura juridică a prescripției dreptului de a obține executarea silită este controversată fiind caracterizată drept o sancțiune procesuală dar și drept o instituție juridică de drept material.

Efectul principal este stingerea posibilității de a obține realizarea silită a obligației cuprinse în titlul executoriu iar stingerea forței executorii a titlului reprezintă un efect secundar al lipsei stingerea posibilității de constrângere a debitorului la executarea silită.

Normele care reglementează prescripția dreptului de a obține executarea silită au un *caracter dispozitiv* (art. 2.512 din Codul civil).

Prescripția *nu operează de plin drept*, ci numai la cererea persoanei interesate. Nu poate fi invocată de instanță din oficiu, ci numai de persoana interesată. Sub aspectul mijlocului procedural pus la dispoziție părții pentru a invoca prescripția dreptului de a obține executarea silită, acesta este *contestația la executare* în teremenle prevăzute de art. 715 alin. 1 pct. 3 C. proc.civ .

Neinvocarea prescripției dreptului de a obține executarea silită în termenul menționat mai sus are drept consecință decăderea debitorului din dreptul de a o mai invoca ulterior, astfel încât o eventuală contestație la executare ulterioară îndreptată împotriva anumitor acte de executare și motivată pe aspectul

împlinirii termenului de prescripție nu poate avea drept consecință decât respingerea acesteia ca tardiv formulată.

Art. 2516 Cod. Civil: (1) Dispozițiile prezentului titlu constituie dreptul comun în materia prescripției extinctive.

(2) Prescripția dreptului de a obține executarea silită a unei hotărâri judecătorești sau arbitrale ori a altui titlu executoriu este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, afară de cazul în care acestea din urmă ar fi neîndestulătoare.

Raportat la dispozițiile art. 2516 alin. (2) Cod civil rezultă că reglementarea prescripției extinctive reprezintă dreptul comun pentru prescripția dreptului de a obține executarea silită.

Termenul de prescripție:

(1) Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. În cazul titlurilor emise în materia drepturilor reale, termenul de prescripție este de 10 ani.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive.

Art. 706: Efectele împlinirii termenului de prescripție

(1) Prescripția nu operează deplin drept, ci numai la cererea persoanei interesate.

Termenul de prescripție de 3 ani de zile se aplică: în cazul drepturilor de creanță, contractuale sau extracontractuale, în materia drepturilor extrapatrimoniale în cazul evacuării de imobile etc.

Termenul de prescripție de 10 ani de zile se aplică: în cazul oricărei acțiuni privind drepturile reale mobiliare sau imobiliare, revendicarea unui bun, partaj, petiție de ereditate etc.

Data începutului curgerii termenului de prescripție:

În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor *definitive*.

În cazul actelor nerjurisdicționale titluri executorii, termenul de prescripție începe să curgă de la *data când se naște dreptul de a obține executarea silită*.

Pot fi momente diferite când se naște dreptul de a obține executarea silită: mometul eliberării sau întocmirii titlului executoriu, la data când obligația devine exigibilă, la data când s-a împlinit termenul, la data când s-a împlinit condiția suspensivă, s-a realizat sarcina etc.

Efectele prescripției:

Prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și orice titlu executoriu îți pierde puterea executorie. În cazul hotararilor judecătorești și arbitrale, dacă dreptul de a obține obligarea pârâtului este imprescriptibil sau, după caz, nu s-a prescis, creditorul poate obține un nou titlu executoriu, pe calea unui nou proces, fără a i se putea opune excepția autorității de lucru judecat.

Suspendarea prescripției:

(1) Cursul prescripției se suspendă:

1. în cazurile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a obține obligarea paratului;
2. pe timpul cât suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost stabilită de instanța sau de alt organ jurisdicțional competent;
3. cât timp debitorul nu are bunuri urmaribile sau care nu au putut fi valorificate ori își sustrage veniturile și bunurile de la urmarire;
4. în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) După încetarea suspendării, prescripția își reia cursul, socotindu-se și timpul scurs înainte de suspendare.

(3) Prescripția nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului urmaritor

Întreruperea prescripției:

(1) Cursul prescripției se întrerupe:

1. pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei;
2. pe data depunerii cererii de executare, însoțită de titlul executoriu, chiar dacă a fost adresată unui organ de executare necompetent;
3. pe data depunerii cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori;
4. pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare;
5. pe data depunerii cererii de reluare a executării;

6.in alte cazuri prevazute de lege.

(2) Dupa intrerupere, incepe sa curga un nou termen de prescriptie.

(3) Prescriptia nu este intrerupta daca executarea silita a fost respinsa, anulata sau daca s-a perimat ori daca cel care a facut-o a renuntat la ea.

Repunerea in termenul de prescriptie:

(1) Dupa implinirea termenului de prescriptie, creditorul poate cere repunerea in acest termen numai daca a fost impiedicat sa ceara executarea datorita unor motive temeinice.

(2) Cererea de repunere in termen se introduce la instanta de executare competenta, in termen de 15 zile de la incetarea impiedicarii. Judecata cererii se face cu citarea partilor, prin hotarare supusa numai apelului, potrivit dreptului comun.

(3) Daca cererea de repunere in termen a fost admisa, creditorul poate formula cerere de executare silita in termen de 30 de zile de la data ramanerii definitive a hotararii.

CONTESTAȚIA LA EXECUTARE

Definiție: mijlocul procedural prin intermediul căruia părțile sau terțele persoane vătămate prin executarea silită se pot plânde instanței competente în scopul de a obține desființarea actelor ilegale de executare silită.

Art. 704 C. proc. civ. Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage *nulitatea actului nelegal*, precum și a actelor de executare subsecvente, dispozițiile art. 174 și următoarele fiind aplicabile în mod corespunzător.

Natura juridică:

1. Este o cale de atac specială.
2. Este un mijloc distinct de restabilire a legalității în faza de executare silită.
3. Este o acțiune civilă de tip special care urmărește înlăturarea măsurilor nelegale din faza de executare silită.

Subiectele contestației:

1. *Debitorul:* împotriva executării silite – art. 712 alin. 1 teza I.
2. *Creditorul:* împotriva refuzului executorului judecătoresc de a efectua executarea silită sau de a îndeplini un act de executare silită în condițiile legii - art. 711 alin. 1 teza a II-a.

Art. 56 din Legea nr. 188/2000. Refuzul executorului judecătoresc de a îndeplini *atribuțiile prevăzute la art. 7 lit. b)-i)* din Legea nr. 188/2000 se motivează, dacă părțile stăruie în cererea de îndeplinire a acestora, în termen de cel mult 5 zile de la data refuzului.

În cazul refuzului nejustificat *de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (1)*, partea interesată poate introduce *plângere*, în termen de 5 zile de la data la care a luat cunoștință de acest refuz, la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul biroul executorului judecătoresc.

3. *Terții:* vătămăți printr-o măsură ilegală de executare silită. Art. 713 alin. 5 C. proc. Civ. În cazul procedurii urmăririi silite mobiliare sau imobiliare ori a predării silite a bunului imobil sau mobil, contestația la executare poate fi

introdusă și de o terță persoană, însă numai dacă aceasta pretinde un drept de proprietate ori un alt drept real cu privire la bunul respectiv.

4. Procurorul: poate să ceară punerea în executare a oricăror titluri executorii emise în favoarea persoanelor prevăzute la alin. (1), respectiv ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispăruților, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege.

Obiectul contestației la executare:

Contestația la executare propriu-zisă:

- împotriva executării silite – art. 712 alin. 1 teza I;
- împotriva încheierilor executorului judecătoresc - art. 712 alin. 1 teza I;
- împotriva oricărui act de executare art. 712 alin. 1 teza I;
- împotriva refuzului executorului de a efectua executarea silită sau de a îndeplini un act de executare silită în condițiile legii;
- anularea pentru lipsa titlului executoriu;
- anularea încheierii prin care s-a dispus încuviințarea executării silite;
- incompetența generală a executorului judecătoresc;
- lipsa caracterului cert, lichid și exigibil al creanței;
- prescripția executării silite;
- perimarea executării silite;
- dreptul de retenție;
- compensația legală;
- stingerea obligației prin plată;
- reducerea cheltuielilor de executare;
- nerespectarea termenului de grație;
- depășirea limitelor de urmărire a veniturilor;
- greșita actualizare a creanței;
- împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote părți sau în devălmășie;
- invocarea unui drept real de către un terț;
- clauzele abuzive cuprinse în contractul titlu executoriu încheiat între creditorul profesionist și debitorul consumator;
- înlăturarea sau reducerea penalității stabilite de către instanța de executare potrivit art. 906 alin. (5) Cod. Proc. civ.;
- pentru motive de fapt și de drept privind fondul dreptului cuprinsul în titlul executoriu ce nu a fost emis de o instanță judecătorească, dacă legea nu prevede o procedură specială pentru desființarea lui.

Admisibilitate

Contestația la executare este deschisă numai pentru remedierea neregularităților intervenite în procedura de executare silită.

- art. 713 alin. 1 - nu pot fi repuse în discuție hotărâri judecătorești sau arbitrale

- art. 713 alin. 3 – trebuie formulate toate motivele existente la data contestației – posibilitatea contestării unor noi acte de executare în cadrul contestației la executare inițiale pe calea unor cereri incidentale dacă sunt formulate în termenul legal de formulare a contestației.

Competența:

- instanța de executare (art. 714 alin. 1) – art. 651 C. proc.civ.

Criteriul valoric este irelevant.

- Excepție (la urmărirea silită a imobilelor, la urmărirea silită a fructelor și a veniturilor generale ale imobilelor, precum și în cazul predării silită a bunurilor imobile – dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare, contestația se poate introduce și la judecătoria de la locul situării imobilului - competență teritorială alternativă).

Necompetența executorului judecătoresc atrage *nulitatea executării*.

Necompetența instanței de judecată atrage *invocarea excepției de necompetență* conform regimului juridic procedural reglementat de art. 129, 130 și 130 C. proc.civ.

Termenul în care poate fi exercitată contestația la executare:

- termenul de drept comun 15 zile sub sancțiunea decăderii.

Art. 715 C. proc.civ. Termene:

(1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, contestația privitoare la executarea silită propriu-zisă se poate face în termen de 15 zile de la data când:

1. contestatorul a luat cunoștința de actul de executare pe care îl contestă;

2. cel interesat a primit comunicarea ori, după caz, instiintarea privind înființarea poprii. Dacă poprirea este înființată asupra unor venituri

periodice, termenul de contestatie pentru debitor incepe cel mai tarziu la data efectuării primei reineri din aceste venituri de catre tertul poprit;

3. debitorul care contesta executarea insasi a primit incheierea de incuviintare a executarii sau somatia ori de la data cand a luat cunostinta de primul act de executare, in cazurile in care nu a primit incheierea de incuviintare a executarii si nici somatia sau executarea se face fara somatie.

(2) Contestatia impotriva incheierilor executorului judecatoresc, in cazurile in care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate face in termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 714, alin. (2) din cartea V, titlul I, capitolul VI modificat de Art. I, punctul 36. din Legea 138/2014

(3) Contestatia privind lamurirea intelesului, intinderii sau aplicarii titlului executoriu se poate face oricand in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a obtine executarea silita.

(4) Daca prin lege nu se prevede altfel, contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa in tot cursul executarii silite, dar nu mai tarziu de 15 zile de la efectuarea vanzarii ori de la data predarii silite a bunului.

(5) Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin. (4) nu il impiedica pe cel de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, in conditiile legii, sub rezerva drepturilor definitiv dobandite de catre tertii adjudecati in cadrul vanzarii silite a bunurilor urmarite.

Contestația la titlu – vizând lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu art. 712 alin. 2 C. proc.civ. se poate folosi în cazul hotărârilor judecătorești *dacă nu s-a utilizat procedura lămuririi dispozitivului* 443 C. proc.civ. deoarece altfel se opune autoritatea de lucru judecat.

- hotărâri judecătorești;
- alte titluri executorii.

Termenul în care poate fi formulată : oricând în interiorul termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită art. 715 alin. 3 C. proc.Civ.

Instanța competentă. Contestatia privind lamurirea intelesului, intinderii sau aplicarii titlului executoriu se introduce la instanta care a pronuntat hotararea ce se executa. Daca o asemenea contestatie vizeaza un titlu executoriu ce nu emana de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.

Condiții de formă comune – art. 716 alin. 1 NCPC – procedura regularizării nu se aplică art. 717 alin. 1: Contestatia la executare se judeca cu procedura prevazuta de prezentul cod pentru judecata in prima instanta, care se aplica in mod corespunzator, *dispozitiile art. 200 nefiind aplicabile in acest caz.*
Întâmpinarea este obligatorie – art. 716 alin. 3.

Se aplică regulile privind judecata în primă instanță în *procedură contencioasă*.

Nu este supusă *procedurii de verificare și regularizare a cererii* dar lipsurile pot fi invocate de instanță în cadrul judecării contestației la executare în dezbaterea contradictorie a părților.

Se judecă de *urgență și cu precădere* iar citațiile sunt în termen scurt.

Solicitarea copiei certificate după dosarul execuțional se efectuează de executor pe cheltuiala contestatorului.

Instanța poate solicita relații și explicații scrise de la executorul judecătoresc dacă apreciază că este necesar.

Calea de atac

1) Hotararea pronuntata cu privire la contestatie poate fi atacata numai cu apel, *cu exceptia hotararilor pronuntate in temeiul art. 711 alin. (4) si art. 714 alin. (4) care pot fi atacate in conditiile dreptului comun.*

(2) Hotararea prin care s-a solutionat contestatia privind intelesul, intinderea sau aplicarea titlului executoriu este supusa *acelorasii cai de atac ca si hotararea ce se executa.* Daca prin contestatie s-a cerut lamurirea intelesului, intinderii ori aplicarii unui titlu care nu constituie hotarare a unui organ de jurisdictie, hotararea prin care s-a solutionat contestatia va putea fi atacata *numai cu apel*, dispozitiile alin. (1) aplicandu-se in mod corespunzator.

Termenul de apel este de 10 zile de la comunicare.

În cazul în care terțul pretinde un drept de proprietate sau un alt drept real, în funcție de valoare, calea de atac poate fi *apelul și recursul*.

ÎNTOARCEREA EXECUTĂRII SILITE

Definiție: instituția juridică prin intermediul căreia se poate obține *restabilirea situației anterioare* urmăririi silite când după săvârșirea executării intervine *anularea titlului executoriu sau a executării silite*.

Temeiul întoarcerii executării constă în lipsirea executării de suport juridic constând în:

- desființarea hotărârii definitive pusă în executare în urma admiterii recursului (art. 500 Cpc - hotărârea casată nu are nicio putere).
- admiterea cererii reclamantului de către instanța de apel, în cazul în care s-a pus în executare o hotărâre care se bucură de execuție vremelnică, de drept sau judecătorească, potrivit art. 448-449 Cpc.
- schimbarea sau anularea hotărârii ce constituie titlu executoriu ca urmare a admiterii unei căi de atac de retractare.
- anularea executării în urma admiterii unei contestații la executare.
- desființarea titlului executoriu în urma admiterii unei contestații la titlu care nu a fost emis de o instanță judecătorească, în urma apărărilor de fond împotriva titlului executoriu.

Cheltuielile de executare pentru actele efectuate rămân în sarcina creditorului, dat fiind că acesta se află în *culpă procesuală* determinată de declanșarea urmăririi silite în condițiile în care ulterior titlul pus în executare ori executarea silită însăși sunt desființate.

Art. 723 (1) C. proc. Civ: În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia. *Cheltuielile de executare pentru actele efectuate rămân în sarcina creditorului.*

Competența: se dispune de *instanța judecătorească* care a desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită, la cererea celui interesat.

Poate fi formulată pe *cale incidentală* în calea de atac împotriva hotărârii ce constituie titlu executoriu sau direct în fața instanței de rejudecare, în cazurile în care instanța care a desființat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării.

Poate fi formulată pe *cale principală* dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării nici de instanța care a desființat hotărârea executată și nici de instanța care a rejudecat în fond a procesul fiind în acest caz de competența instanței de executare.

Dacă titlul executoriu emis de un alt organ decât o instanță judecătorească a fost desființat de acel organ sau de un alt organ din afara sistemului instanțelor judecătorești, iar modalitatea restabilirii situației anterioare executării nu este prevăzută de lege ori, deși este prevăzută, nu s-a luat această măsură, ea se va putea obține pe calea unei cereri introduse la *instanța de executare*.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 134/2010 privind Noul Cod de Procedură Civilă, republicată;
2. Legea nr. 138/2014 publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014;
3. O.U.G. nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedura civila, precum si a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 85 din 04 februarie 2016;
4. Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017;
5. Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
6. Regulamentul (CE) Nr. 805/2004 privind crearea unui Titlu Executoriu European pentru creanțele necontestate;
7. Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială;
8. E. Oprina, I. Gârbuleț, *Tratat teoretic și practic de executare silită*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2013;
9. G. Boroi, M. Stancu, *Drept procesual civil*, Ed. Hamangiu, București, 2015, (sau o ediție ulterioară).